

แผนยุทธศาสตร์การพัฒนา

พ.ศ.๒๕๖๑ - ๒๕๖๕

เทศบาลตำบลบ้านด่านโขงเจียม
อำเภอโขงเจียม จังหวัดอุบลราชธานี

สารบัญ

	หน้า
บทที่ ๑ บทนำ	๑ - ๒
บทที่ ๒ สภาพทั่วไป และข้อมูลพื้นที่สำคัญของท้องถิ่น	
๑.๑ สภาพทั่วไป	๓ - ๖
บทที่ ๓ การวิเคราะห์ศักยภาพการพัฒนาท้องถิ่น	
๒.๑ ยุทธศาสตร์การพัฒนาระดับชาติ	๗ - ๑๐
๒.๒ วิสัยทัศน์จังหวัดอุบลราชธานี	๑๐ - ๑๓
๒.๓ นโยบายผู้บริหารเทศบาลตำบลบ้านด่านโขงเจียม	๑๔ - ๑๗
บทที่ ๔ วิสัยทัศน์พันธกิจและจุดมุ่งหมาย	๑๘ - ๒๐
บทที่ ๕ ยุทธศาสตร์การพัฒนาท้องถิ่น	๒๑ - ๒๓
บทที่ ๖ การนำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาท้องถิ่นไปสู่การปฏิบัติและติดตามประเมินผล	๒๔ - ๒๕

บทที่ ๑

บทนำ

เทศบาลตำบล มิใช่เพียงจะมีหน้าที่ในการให้บริการสาธารณะพื้นฐานแก่ประชาชนในท้องถิ่นเท่านั้น แต่ยังมีหน้าที่รับผิดชอบการพัฒนาในด้านอื่น ทั้งการพัฒนาคุณภาพชีวิต การพัฒนาเศรษฐกิจ การส่งเสริมและพัฒนาการศึกษา การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และเป็นองค์กรที่เปิดให้ประชาคมท้องถิ่น มีส่วนร่วมในการบริหารและการตรวจสอบการปฏิบัติงานเพื่อความโปร่งใส

การวางแผนถือเป็นกลไกสำคัญประการหนึ่งที่จะทำให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นบรรลุจุดมุ่งหมายดังกล่าวโดยใช้ยุทธศาสตร์ที่เหมาะสม องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจึงจำเป็นต้องจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาท้องถิ่น เพื่อใช้วางแผนการใช้ทรัพยากรเหล่านั้นให้คุ้มค่าและเกิดประโยชน์สูงสุดแก่ประชาชนทั้งในปัจจุบันและอนาคต

๑.๑ ลักษณะของแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา

แผนยุทธศาสตร์การพัฒนา เป็นแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ได้กำหนดแผนยุทธศาสตร์และแนวทางในการพัฒนา เป็นการแสดงถึงวิสัยทัศน์ พันธกิจ และจุดมุ่งหมายที่จะดำเนินการพัฒนาในอนาคต โดยแผนดังกล่าวสอดคล้องกับแผนเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนพัฒนาจังหวัด แผนพัฒนาอำเภอ และนโยบายในการพัฒนาท้องถิ่น

๑.๒ วัตถุประสงค์ของการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา

การวางแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เป็นกระบวนการกำหนดทิศทางการพัฒนาในอนาคตขององค์กร โดยกำหนดสถานะภาพความต้องการและแนวทางในการดำเนินการเพื่อให้บรรลุเป้าหมาย บนพื้นฐานของการรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูลอย่างเป็นระบบ สอดคล้องกับศักยภาพ ปัญหาและความต้องการของชุมชน เพื่อให้การดำเนินการตามข้อกำหนดต่าง ๆ บรรลุตามเป้าหมาย โดยสามารถแก้ไขปัญหาและสามารถตอบสนองความต้องการของชุมชน ครอบคลุมทุกด้าน เทศบาลตำบลบ้านด่านโขงเจียม จึงจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาขึ้น

๑.๓ ขั้นตอนในการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา

ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๔๘ ได้กำหนดขั้นตอนในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นไว้ดังนี้

๑. คณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่น จัดประชุมประชาคมท้องถิ่น ส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจที่เกี่ยวข้อง เพื่อแจ้งแนวทางการพัฒนาท้องถิ่น รับทราบปัญหา ความต้องการ ประเด็นการพัฒนาและประเด็นที่เกี่ยวข้องตลอดจนความช่วยเหลือทางวิชาการ และแนวทางปฏิบัติที่เหมาะสมกับสภาพพื้นที่ เพื่อนำมากำหนดแนวทางการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา โดยให้นำข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนา จากหน่วยงานต่างๆและข้อมูลในแผนชุมชนมาพิจารณาประกอบการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา

๒. คณะกรรมการสนับสนุนการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น รวบรวมแนวทางและข้อมูลนำมาวิเคราะห์เพื่อจัดทำร่างแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา แล้วเสนอคณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่น

๓. คณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่นพิจารณาร่างแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา เพื่อเสนอผู้บริหารท้องถิ่น

๔. ผู้บริหารท้องถิ่นเสนอพิจารณาร่างแผนยุทธศาสตร์ และประกาศใช้แผนยุทธศาสตร์การพัฒนา

สำหรับองค์การบริหารส่วนตำบลให้ผู้บริหารท้องถิ่นเสนอร่างแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาต่อสภาองค์การบริหารส่วนตำบลเพื่อให้ความเห็นชอบก่อน แล้วผู้บริหารท้องถิ่นพิจารณาอนุมัติประกาศใช้แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาต่อไป

๑.๔ ประโยชน์ของการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา

แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาเทศบาลตำบลบ้านด่านโขงเจียม เป็นแผนพัฒนาที่ได้มีการกำหนดยุทธศาสตร์ และแนวทางการพัฒนาของเทศบาลตำบลบ้านด่านโขงเจียม ซึ่งแสดงถึงวิสัยทัศน์ พันธกิจ จุดมุ่งหมายของเทศบาลตำบลบ้านด่านโขงเจียม เพื่อบูรณาการการพัฒนาท้องถิ่นโดยสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนพัฒนาจังหวัด แผนพัฒนาอำเภอ และนโยบายในการพัฒนาตำบล

การวางแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาของ เทศบาลตำบล จึงเป็นกระบวนการกำหนดทิศทางในอนาคต ของเทศบาลตำบล โดยกำหนดสภาพการณ์ที่ต้องการบรรลุและแนวทางในการบรรลุบนพื้นฐานของการรวบรวมและวิเคราะห์ ข้อมูลอย่างรอบด้าน และเป็นระบบ ทั้งนี้จะต้องสอดคล้องกับศักยภาพของท้องถิ่น และปัญหา/ความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นด้วย

ประโยชน์ของแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา คือ

๑. ท้องถิ่นมีจุดมุ่งหมายและแนวทางการพัฒนาที่ชัดเจน
๒. ท้องถิ่นสามารถจัดสรรและบริหารทรัพยากรที่มีอยู่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ
๓. ผู้บริหารบริหารจัดการได้อย่างเหมาะสม และสอดคล้อง กับความต้องการของชุมชน อย่างมีประสิทธิภาพ
๔. แนวทางพัฒนาเป็นการประสานความร่วมมือ ระหว่างองค์กรต่าง ๆ ทั้งภาครัฐ และเอกชน และมีชุมชนมีส่วนร่วมในการกำหนดแนวทางการพัฒนา
- ๕.สามารถกำกับดูแล ติดตาม และประเมินผลการพัฒนาได้

แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาของเทศบาลตำบลบ้านด่านโขงเจียม เป็นการกำหนดทิศทางการพัฒนาในอนาคต ระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๖๕) ภายใต้การมีส่วนร่วมของประชาชน เพื่อเป็นทิศทางในการพัฒนา ที่ทำให้การดำรงชีวิตของประชาชนมีความสุข ความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น แต่สิ่งเหล่านี้จะบรรลุตามเป้าหมายได้ต้องอาศัยความร่วมมือร่วมใจจากทุก ๆ ฝ่าย ในการที่จะนำแผนยุทธศาสตร์ไปปฏิบัติอย่างมีระบบ

บทที่ ๒ สภาพทั่วไปและสถานการณ์เสี่ยงภัยของพื้นที่

๒.๑ สภาพโดยทั่วไปของชุมชนเทศบาลตำบลบ้านด่านโขงเจียม

๑) พื้นที่ อาณาเขต จำนวนประชากรเทศบาลตำบลบ้านด่านโขงเจียม

เทศบาลตำบลบ้านด่านโขงเจียม เป็นหน่วยงานบริหารราชการส่วนท้องถิ่นรูปแบบหนึ่ง ซึ่งตั้งอยู่ในพื้นที่บางส่วนของตำบลโขงเจียม อำเภอโขงเจียม จังหวัดอุบลราชธานี ได้รับการเปลี่ยนแปลงฐานะมาจากสุขาภิบาลบ้านด่าน เมื่อวันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๔๒ ตามพระราชบัญญัติเปลี่ยนแปลงฐานะของสุขาภิบาลเป็นเทศบาล พ.ศ.๒๕๔๒ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ฉบับกฤษฎีกา เล่ม ๑๑๖ ตอนที่ ๙ ก และเป็นเทศบาลขนาดเล็ก อยู่ในระดับชั้น ๗

ชุมชนเทศบาลตำบลบ้านด่านโขงเจียม ตั้งอยู่ห่างจากที่ว่าการอำเภอเมือง อุบลราชธานี ตามทางหลวงแผ่นดิน ๒๑๗ (ตอนอุบลราชธานี – พิบูลมังสาหาร) และมาเชื่อมกับเส้นทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๒๒๒ (ตอนพิบูลมังสาหาร – โขงเจียม) ระยะทางประมาณ ๘๕ กิโลเมตร เดิมมีฐานะเป็นสุขาภิบาลโดยได้รับการจัดตั้งตามพระราชบัญญัติสุขาภิบาล เมื่อวันที่ ๒๘ มกราคม ๒๕๐๖ และต่อมาได้รับการยกฐานะขึ้นเป็น เทศบาลตำบล เมื่อวันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๔๒ มีพื้นที่ประมาณ ๒ ตารางกิโลเมตร หรือ ๑,๒๕๐ ไร่ ครอบคลุมพื้นที่ ๘ ชุมชน โดยมีสำนักงานตั้งอยู่ที่เลขที่ ๓๓๓ ม. ๒ ถนนพรหมสิงห์ ตำบลโขงเจียม อำเภอโขงเจียม จังหวัดอุบลราชธานี มีอาณาเขตพื้นที่ดังนี้ คือ

ทิศเหนือและทิศตะวันออก ตั้งแต่หลักเขตที่ ๑ ตั้งอยู่ริมแม่น้ำโขงฝั่งใต้ ตรงเชิงเขาพนมดงรักห่างจากศูนย์กลางถนนพรหมสิงห์ ตามแนวเชิงเขา ๙๕ เมตร เส้นเขตเลียบตามริมแม่น้ำโขงฝั่งใต้ไปทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ ถึงหลักเขตที่ ๒ ตั้งอยู่ปากแม่น้ำมูลฝั่งเหนือ

ทิศใต้ จากหลักเขตที่ ๒ เลียบตามริมแม่น้ำมูลฝั่งเหนือไปทางทิศตะวันตกเฉียงใต้ ถึงหลักเขตที่ ๓ ตั้งอยู่ปากห้วยถ้ำพระฝั่งตะวันตก

ทิศตะวันตก จากหลักเขตที่ ๓ เลียบตามเชิงเขาพนมดงรักไปทางทิศเหนือ จนบรรจบกับหลักเขตที่ ๑

โดยที่ทำการเทศบาลตำบลบ้านด่านโขงเจียม อยู่ห่างจากที่ว่าการอำเภอโขงเจียม จังหวัดอุบลราชธานี ไปทางทิศตะวันออกเป็นระยะทางประมาณ ๕๐๐ เมตร

๒) เขตปกครอง ๒ หมู่บ้าน คือหมู่ที่ ๑ บ้านด่านเก่า ๔ ชุมชน หมู่ที่ ๒ บ้านด่านใหม่ ๔ ชุมชน ดังนี้

หมู่ที่ ๑ บ้านด่านเก่า

๑.ชุมชนตลาดสด	ประธานชุมชน	นายธนิต	ดีการกล
๒.ชุมชนบ้านน้อยพัฒนา	ประธานชุมชน	นายมีศักดิ์	กอมณี
๓.ชุมชนโนนสวรรค์แสนสุข	ประธานชุมชน	นายบุญเพ็ง	พิมพ์คง
๔.ชุมชนปากมูล	ประธานชุมชน	นายธัญชัย	ชบาศรี

หมู่ที่ ๒ บ้านด่านใหม่

๑. ชุมชนบ้านเหนือ	ประธานชุมชน	นางวายุรี	บุญไทย
๒. ชุมชนบ้านกลางสามัคคี	ประธานชุมชน	นายเรืองศักดิ์	กอมณี
๓. ชุมชนบ้านทุ่ง	ประธานชุมชน	นายเพ็ง	ดวงศรี
๔. ชุมชนบ้านใต้แหลมทอง	ประธานชุมชน	นายอนันทะ	กอมณี

เนื้อที่ เทศบาลตำบลบ้านด่านโขงเจียม มีพื้นที่ ประมาณ ๒ ตารางกิโลเมตร

๓) ประชากร

จำนวนประชากรและความหนาแน่นประชากร ของเทศบาลตำบลบ้านด่านโขงเจียม มีจำนวนทั้งสิ้น ๒,๙๔๙ คน จำแนกเป็นชาย ๑,๔๙๑ คน หญิง ๑,๔๕๘ คน ขนาดครัวเรือนโดยเฉลี่ย ๔ คนต่อครอบครัวตารางกิโลเมตร

๔) สภาพทางสังคม ประชาชนส่วนใหญ่ จะมีเชื้อชาติไทย นับถือศาสนาพุทธ และมีประเพณีวัฒนธรรมพื้นบ้าน ซึ่งยังคงปฏิบัติต่อกันสืบมา ได้แก่ ประเพณีทำบุญในวันสำคัญทางศาสนา ประเพณีวันสงกรานต์ ประเพณีเข้าพรรษา ออกพรรษา รวมทั้งเทศกาลประเพณีการแข่งขันเรือประจำปี

๕) สภาพเศรษฐกิจ สภาพทางเศรษฐกิจของชุมชนเทศบาลตำบลบ้านด่านโขงเจียม อำเภอโขงเจียม มีฐานะอยู่ในเกณฑ์ปานกลางถึงต่ำ ประชาชนส่วนใหญ่ประกอบอาชีพด้านการประมง คือการจับปลาขายส่งในชุมชนใกล้เคียงและตัวจังหวัด อีกทั้งสามารถขายส่งถึงตลาดในกรุงเทพมหานคร นอกจากนั้นเป็นการทำกิจกรรมบริการประเภทลักษณะห้องเย็นขนาดเล็กสำหรับแช่ปลา และประเภทซ่อมเครื่องยนต์ขนาดเล็กที่กระจายอยู่ทั่วชุมชน มีคลังเก็บสินค้าอยู่ ๓ แห่ง แต่ไม่มีโรงงานอุตสาหกรรม สำหรับสถาบันทางการเงินมี ๓ แห่ง คือ ธนาคารกรุงไทย ธนาคารออมสิน ธนาคารการเกษตรและสหกรณ์

๖) การศาสนา

ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลบ้านด่านโขงเจียม นับถือศาสนาพุทธ โดยมี ศาสนสถาน ๒ แห่ง คือ

๑. วัดโขงเจียม	ตั้งอยู่ที่	บ้านด่านเก่า	หมู่ที่ ๑
๒. วัดบุบผาวน	ตั้งอยู่ที่	บ้านด่านใหม่	หมู่ที่ ๒

๗) ระบบสาธารณูปโภค

๑. การโทรคมนาคม

สถานีโทรคมนาคม (องค์การโทรศัพท์)	๑	แห่ง
สถานีขยายสัญญาณโทรคมนาคม	๑	แห่ง

๒. การไฟฟ้า

เขตเทศบาลตำบลบ้านด่านโขงเจียม ระบบการไฟฟ้าขยายทั่วถึงทั้งตำบล ประชากรมีไฟฟ้าใช้ครบทุกครัวเรือนทำให้ประชาชนมีสิ่งอำนวยความสะดวก คือมีเครื่องใช้ไฟฟ้าต่าง ๆ เกือบครบทุกครัวเรือน

๓. ระบบประปา

ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลบ้านด่านโขงเจียม ได้รับการบริการด้านการประปาจากการประปาส่วนภูมิภาค จำนวนประมาณ ๙๖๗ ครัวเรือน

๘) การศึกษา

ในพื้นที่เขตเทศบาลตำบลบ้านด่านโขงเจียม มีศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก จำนวน ๑ แห่ง โรงเรียนระดับประถมศึกษา จำนวน ๑ โรงเรียน คือ โรงเรียนบ้านด่าน และระดับมัธยมศึกษา จำนวน ๑ โรงเรียน คือโรงเรียนโขงเจียมวิทยาคม

๙) กระบวนการบริหารงานบุคคล

ก. ศักยภาพของเทศบาลตำบลบ้านด่านโขงเจียม

(๑) คณะผู้บริหารเทศบาลตำบลบ้านด่านโขงเจียม

๑.๑	นายไมตรี จินารัตน์	นายกเทศมนตรีตำบลบ้านด่านโขงเจียม
๑.๒	นายก่อสกล แก้วกัญญา	รองนายกเทศมนตรีตำบลบ้านด่านโขงเจียม
๑.๓	นายสรพงศ์ ผลมั่งคั่ง	รองนายกเทศมนตรีตำบลบ้านด่านโขงเจียม
๑.๕	ด.ต.สมพงษ์ กุลโพนเมือง	เลขานุการนายกเทศมนตรีตำบลบ้านด่านโขงเจียม
๑.๔	นายชาติรี สมสะอาด	ที่ปรึกษานายกเทศมนตรีตำบลบ้านด่านโขงเจียม

(๒) สมาชิกสภาเทศบาลตำบลบ้านด่านโขงเจียม

๒.๑	นางสาววิณี คุณทวี	ประธานสภาเทศบาลตำบลบ้านด่านโขงเจียม
๒.๒	นางกองถิ่น ปราสาทศรี	รองประธานสภาเทศบาลตำบลบ้านด่านโขงเจียม
๒.๓	นางจินตนา กอมณี	สมาชิกสภาเทศบาลตำบลบ้านด่าน เขต ๑
๒.๔	นายสุรัชย์ สุปรียหารรักษา	สมาชิกสภาเทศบาลตำบลบ้านด่าน เขต ๑
๒.๕	นางพัชรินทร์ คำพระทิพย์	สมาชิกสภาเทศบาลตำบลบ้านด่าน เขต ๑
๒.๖	นายน้อย พิมพ์คง	สมาชิกสภาเทศบาลตำบลบ้านด่าน เขต ๑
๒.๗	นายฉกรรจ์ ผลเพิ่ม	สมาชิกสภาเทศบาลตำบลบ้านด่าน เขต ๑
๒.๘	นายบุญศรี นนทวี	สมาชิกสภาเทศบาลตำบลบ้านด่าน เขต ๒
๒.๙	นายฉวี กอมณี	สมาชิกสภาเทศบาลตำบลบ้านด่าน เขต ๒
๒.๑๐	นางสุกัลลักษณ์ กอมณี	สมาชิกสภาเทศบาลตำบลบ้านด่าน เขต ๒
๒.๑๑	นางเพชร ไชยะฉัตร	สมาชิกสภาเทศบาลตำบลบ้านด่าน เขต ๒
๒.๑๒	นายศรีโคตร กอมณี	สมาชิกสภาเทศบาลตำบลบ้านด่าน เขต ๒

(๒) จำนวนบุคลากร พนักงานเทศบาลตำบลบ้านด่านโขงเจียม ลูกจ้างประจำ และพนักงานจ้างตามภารกิจ มีจำนวน ๕๑ คน แบ่งเป็น ๑ สำนัก ๕ กอง ดังนี้

(๒.๑)	สำนักปลัดเทศบาล	จำนวน	๒๔	คน
(๒.๒)	กองคลัง	จำนวน	๖	คน
(๒.๓)	กองการศึกษา	จำนวน	๗	คน
(๒.๔)	กองช่าง	จำนวน	๖	คน
(๒.๕)	กองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม	จำนวน	๖	คน
(๒.๖)	กองสวัสดิการสังคม	จำนวน	๒	คน

๑๐) ลักษณะภูมิประเทศ

ลักษณะภูมิประเทศทั่วไปเป็นที่ราบสูง มีแม่น้ำมูล และแม่น้ำโขง

๑๑) ลักษณะภูมิอากาศ

ลักษณะภูมิอากาศโดยทั่วไป อากาศร้อนชื้น ในปีหนึ่ง มี ๓ ฤดู คือ

- ฤดูร้อน ช่วงเดือนกุมภาพันธ์ - เดือนพฤษภาคม
- ฤดูฝน ช่วงเดือนพฤษภาคม - เดือนตุลาคม
- ฤดูหนาว ช่วงเดือนพฤศจิกายน - เดือนกุมภาพันธ์

๑๒) เส้นทางคมนาคม

เส้นทางเข้าถึงเทศบาลตำบลบ้านด่านโขงเจียม มีเส้นทางคมนาคมสำคัญที่สามารถเชื่อมโยงกับเทศบาลนครอุบลราชธานี และชุมชนอื่นๆ ได้สะดวก โดยสามารถติดต่อกับอำเภอเมืองอุบลราชธานี และอำเภอพิบูลมังสาหาร ตามทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๒๒๒ และ ๒๑๗ ตามลำดับ อำเภอศรีเมืองใหม่ อำเภอตระการพืชผล และอำเภอพนา จังหวัดอำนาจเจริญ ตามทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๑๓๔ และอำเภอสิรินธร ตามทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๑๗๓ สำหรับบริเวณชุมชนมีถนนซอยต่างๆ เข้าถึงบริเวณชุมชน และสามารถติดต่อกับชุมชนอื่นๆ ได้โดยสะดวก ผิวจราจรของถนนเป็นคอนกรีตเสริมเหล็ก และบางส่วนเป็นถนนลาดยางและลูกรังบ้างเล็กน้อย

๑๓) สถานการณ์เสี่ยงภัยของพื้นที่

จากสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงไป เช่น ความแปรปรวนของอากาศ ความไม่สมดุลของระบบนิเวศ ทำให้สาธารณภัยมีแนวโน้มจะมีมากขึ้น จากปรากฏการณ์ทางธรรมชาติ และสาธารณภัยที่เกิดขึ้นจากการกระทำของมนุษย์ ความเสี่ยงภัยของพื้นที่เทศบาลตำบลบ้านด่านโขงเจียม จะมีระดับความรุนแรงน้อย เช่น วาตภัย อัคคีภัย ภัยจากอากาศหนาว และภัยแล้ง

บทที่ ๓

การวิเคราะห์ศักยภาพการพัฒนาท้องถิ่น

๓ หลักและแนวคิดในการวางแผนพัฒนาท้องถิ่น

๓.๑ ยุทธศาสตร์การพัฒนาระดับชาติ

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๖๔)

ได้จัดทำขึ้นในช่วงเวลา ของการปฏิรูปประเทศท่ามกลางสถานการณ์โลกที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและเชื่อมโยงกันใกล้ชิดกันมากขึ้น โดยได้น้อมนำหลัก “ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” มาเป็นปรัชญานำทางในการพัฒนาประเทศต่อเนื่องจาก แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๙-๑๑ เพื่อเสริมสร้างภูมิคุ้มกันและช่วยให้สังคมไทยสามารถยืนหยัดอยู่ได้อย่างมั่นคง เกิดภูมิคุ้มกัน และมีการบริหารจัดการความเสี่ยงอย่างเหมาะสม ส่งผลให้การพัฒนาประเทศสู่ความสมดุลและยั่งยืน ในการจัดทำแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ครั้งนี้ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) ได้จัดทำบนพื้นฐานของยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๗๙) ซึ่งเป็นแผนแม่บทหลักของการพัฒนาประเทศ และเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs) รวมทั้งการปรับโครงสร้างประเทศไทยไปสู่ประเทศไทย ๔.๐ ตลอดจนประเด็นการปฏิรูปประเทศ นอกจากนี้ ได้ให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของภาคีการพัฒนาทุกภาคส่วนทั้งในระดับกลุ่มอาชีพ ระดับภาค และ ระดับประเทศในทุกขั้นตอนของแผนฯ อย่างกว้างขวางและต่อเนื่อง เพื่อร่วมกันกำหนดวิสัยทัศน์และ ทิศทางการพัฒนาประเทศ รวมทั้งร่วมจัดทำรายละเอียดยุทธศาสตร์ของแผนฯ เพื่อมุ่งสู่ “ความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน ” การพัฒนาประเทศในระยะแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ จึงเป็นจุดเปลี่ยนที่สำคัญในการเชื่อมต่อกับ ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปีในลักษณะการแปลงยุทธศาสตร์ระยะยาวสู่การปฏิบัติ โดยในแต่ละยุทธศาสตร์ของ แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ได้กำหนดประเด็นการพัฒนาพร้อมทั้งแผนงาน/โครงการสำคัญที่ต้องดำเนินการให้เห็นผลเป็นรูปธรรมในช่วง ๕ ปีแรกของการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติเพื่อเตรียมความพร้อมคน สังคม และ ระบบเศรษฐกิจของประเทศให้สามารถปรับตัวรองรับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงได้อย่างเหมาะสม ขณะเดียวกัน ยังได้กำหนดแนวคิดและกลไกการขับเคลื่อนและติดตามประเมินผลที่ชัดเจนเพื่อกำกับให้การพัฒนาเป็นไปอย่างมีทิศทางและเกิดประสิทธิภาพ นำไปสู่การพัฒนาเพื่อประโยชน์สุขที่ยั่งยืนของสังคมไทย

วัตถุประสงค์และเป้าหมายการพัฒนาในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒

แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ เป็นแผนพัฒนาประเทศในระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๖๔) ซึ่งแปลงยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๗๙) สู่การปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม ดังนั้น ทิศทางการพัฒนาของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ จึงมุ่งเตรียมความพร้อมและวางรากฐานในการยกระดับประเทศไทยให้เป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว มีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน ด้วยการพัฒนามตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง โดยมีกรอบวิสัยทัศน์และเป้าหมายอนาคตประเทศไทยในปี ๒๕๗๙ ซึ่งกำหนดไว้ในยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี เป็นกรอบที่แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ มุ่งตอบสนองวัตถุประสงค์และเป้าหมายการพัฒนาที่กำหนดภายใต้ระยะเวลา ๕ ปี ต่อจากนี้ไปพิจารณาจากการประเมินสภาพแวดล้อมการพัฒนาทั้งจากภายนอกและภายในประเทศที่บ่งชี้ถึงจุดแข็งและจุดอ่อนของประเทศ และการสะท้อนถึงโอกาสและความเสี่ยงในการที่จะผลักดันขับเคลื่อนให้การพัฒนาในด้านต่างๆ บรรลุผลได้ในระยะเวลา ๕ ปีแรกของยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี ทั้งนี้โดยได้คำนึงถึงการต่อยอดให้เกิดผลสัมฤทธิ์อย่างต่อเนื่องภายใต้แผนพัฒนาฯ ฉบับต่อไป ดังนั้น การพัฒนาประเทศในระยะแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ จึงกำหนดวัตถุประสงค์และเป้าหมายรวมของการพัฒนาได้ ดังนี้

๑. วัตถุประสงค์

๑.๑ เพื่อวางรากฐานให้คนไทยเป็นคนที่สมบูรณ์ มีคุณธรรมจริยธรรม มีระเบียบวินัย ค่านิยมที่ดี มีจิตสาธารณะ และมีความสุข โดยมีสุขภาวะและสุขภาพที่ดี ครอบครัวอบอุ่น ตลอดจนเป็นคนเก่งที่มีทักษะความรู้ความสามารถและพัฒนาตนเองได้ต่อเนื่องตลอดชีวิต

๑.๒ เพื่อให้คนไทยมีความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคม ได้รับความเป็นธรรมในการเข้าถึงทรัพยากรและบริการทางสังคมที่มีคุณภาพ ผู้ด้อยโอกาสได้รับการพัฒนาศักยภาพ รวมทั้งชุมชนมีความเข้มแข็งพึ่งพาตนเองได้

๑.๓ เพื่อให้เศรษฐกิจเข้มแข็ง แข่งขันได้ มีเสถียรภาพ และมีความยั่งยืน สร้างความเข้มแข็งของฐานการผลิตและบริการเดิมและขยายฐานใหม่โดยการใช้นวัตกรรมที่เข้มข้นมากขึ้น สร้างความเข้มแข็งของเศรษฐกิจฐานราก และสร้างความมั่นคงทางพลังงาน อาหาร และน้ำ

๑.๔ เพื่อรักษาและฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและคุณภาพสิ่งแวดล้อมให้สามารถสนับสนุนการเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและการมีคุณภาพชีวิตที่ดีของประชาชน

๑.๕ เพื่อให้การบริหารราชการแผ่นดินมีประสิทธิภาพ โปร่งใส ทันสมัย และมีการทำงานเชิงบูรณาการของภาคีการพัฒนา

๑.๖ เพื่อให้มีการกระจายความเจริญไปสู่ภูมิภาคโดยการพัฒนากลุ่มและเมืองเพื่อรองรับการพัฒนาระดับฐานการผลิตและบริการเดิมและขยายฐานการผลิตและบริการใหม่

๑.๗ เพื่อผลักดันให้ประเทศไทยมีความเชื่อมโยง (Connectivity) กับประเทศต่างๆ ทั้งในระดับอนุภูมิภาค ภูมิภาค และนานาชาติได้อย่างสมบูรณ์และมีประสิทธิภาพ รวมทั้งให้ประเทศไทยมีบทบาทนำและสร้างสรรค์ในด้านการค้า การบริการ และการลงทุนภายใต้กรอบความร่วมมือต่างๆ ทั้งในระดับอนุภูมิภาค ภูมิภาค และโลก

๒. เป้าหมายรวม

เพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ดังกล่าว ได้กำหนดเป้าหมายรวมการพัฒนาของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ประกอบด้วย

๒.๑ คนไทยมีคุณลักษณะเป็นคนไทยที่สมบูรณ์ มีวินัย มีทัศนคติและพฤติกรรมตามบรรทัดฐานที่ดีของสังคม มีความเป็นพลเมืองตื่นรู้ มีความสามารถในการปรับตัวได้อย่างรู้เท่าทันสถานการณ์ มีความรับผิดชอบและทำประโยชน์ต่อส่วนรวม มีสุขภาพกายและใจที่ดี มีความเจริญงอกงามทางจิตวิญญาณ มีวิถีชีวิตที่พอเพียง และมีความเป็นไทย

๒.๒ ความเหลื่อมล้ำทางด้านรายได้และความยากจนลดลง เศรษฐกิจฐานรากมีความเข้มแข็ง ประชาชนทุกคนมีโอกาสในการเข้าถึงทรัพยากร การประกอบอาชีพ และบริการทางสังคมที่มีคุณภาพอย่างทั่วถึง และเป็นธรรม กลุ่มที่มีรายได้ต่ำสุดร้อยละ ๔๐ มีรายได้เพิ่มขึ้นอย่างน้อยร้อยละ ๑๕

๒.๓ ระบบเศรษฐกิจมีความเข้มแข็งและแข่งขันได้ โครงสร้างเศรษฐกิจปรับสู่เศรษฐกิจฐานบริการและดิจิทัล มีผู้ประกอบการรุ่นใหม่และเป็นสังคมผู้ประกอบการ ผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดเล็กที่เข้มแข็งสามารถใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัลในการสร้างสรรค์คุณค่าสินค้าและบริการ มีระบบการผลิตและให้บริการจากฐานรายได้เดิมที่มีมูลค่าเพิ่มสูงขึ้น และมีการลงทุนในการผลิตและบริการฐานความรู้ขั้นสูงใหม่ๆ ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและชุมชน รวมทั้งกระจายฐานการผลิตและการให้บริการสู่ภูมิภาคเพื่อลดความเหลื่อมล้ำ โดยเศรษฐกิจไทยมีเสถียรภาพและมีอัตราการขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๕ ต่อปี และมีปัจจัยสนับสนุน อาทิ ระบบโลจิสติกส์ พลังงาน และการลงทุนวิจัยและพัฒนาที่เอื้อต่อการขยายตัวของภาคการผลิตและบริการ

๒.๔ ทนทางธรรมชาติและคุณภาพสิ่งแวดล้อมสามารถสนับสนุนการเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม มีความมั่นคงทางอาหาร พลังงาน และน้ำ โดยเพิ่มพื้นที่ป่าไม้ให้ได้ร้อยละ ๔๐ ของพื้นที่ประเทศเพื่อรักษาความสมดุลของระบบนิเวศ ลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกในภาคพลังงานและขนส่ง ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๗ ภายในปี ๒๕๖๓ เทียบกับการปล่อยในกรณีปกติ มีปริมาณหรือสัดส่วนของขยะมูลฝอยที่ได้รับการจัดการอย่างถูกหลักสุขาภิบาลเพิ่มขึ้น และรักษาคุณภาพน้ำและคุณภาพอากาศในพื้นที่วิกฤตให้อยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน

๒.๕ มีความมั่นคงในเอกราชและอธิปไตย สังคมปลอดภัย สามัคคี สร้างภาพลักษณ์ดี และเพิ่มความเชื่อมั่นของนานาชาติต่อประเทศไทย ความขัดแย้งทางอุดมการณ์และความคิดในสังคมลดลง ปัญหาอาชญากรรมลดลง ปริมาณความสูญเสียจากภัยโจรสลัดและการลักลอบขนส่งสินค้าและค่านิยมลดลง มีความพร้อมที่ปกป้องประชาชนจากการก่อการร้ายและภัยพิบัติทางธรรมชาติ ประเทศไทยมีส่วนร่วมในการกำหนดบรรทัดฐานระหว่างประเทศ เกิดความเชื่อมโยงการขนส่ง โลจิสติกส์ ห่วงโซ่มูลค่า เป็นหุ้นส่วนการพัฒนาที่สำคัญในอนุภูมิภาค ภูมิภาค และโลก และอัตราการเติบโตของมูลค่าการลงทุนและการส่งออกของไทยในอนุภูมิภาค ภูมิภาค และอาเซียนสูงขึ้น

๒.๖ มีระบบบริหารจัดการภาครัฐที่มีประสิทธิภาพ ทันสมัย โปร่งใส ตรวจสอบได้ กระจายอำนาจและมีส่วนร่วมจากประชาชน บทบาทภาครัฐในการให้บริการซึ่งภาคเอกชนดำเนินการแทนได้ดีกว่า ลดลง เพิ่มการใช้ระบบดิจิทัลในการให้บริการ ปัญหาคอร์รัปชันลดลง และการบริหารจัดการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอิสระมากขึ้น โดยอันดับประสิทธิภาพภาครัฐที่จัดทำโดยสถาบันการศึกษานานาชาติและอันดับความยากง่ายในการดำเนินธุรกิจในประเทศดีขึ้น การใช้จ่ายภาครัฐและระบบงบประมาณมีประสิทธิภาพ สูง ฐานภาษีกว้างขึ้น และดัชนีการรับรู้การทุจริตดีขึ้น รวมถึงมีบุคลากรภาครัฐที่มีความรู้ความสามารถและปรับตัวได้ทันกับยุคดิจิทัลเพิ่มขึ้น

ยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศ

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพทุนมนุษย์

การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรไทยที่จะเข้าสู่สังคมสูงวัยอย่างสมบูรณ์เมื่อสิ้นสุดแผนพัฒนาฉบับที่ ๑๒ โดยที่สัดส่วนผู้สูงอายุจะเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ ๑๙.๘ ของจำนวนประชากรทั้งหมด ในขณะที่จำนวนประชากรวัยแรงงานได้เริ่มลดลงมาตั้งแต่ปี ๒๕๕๘ เป็นต้นมา ส่งผลให้เกิดการขาดแคลนแรงงานในภาวะที่ผลิตภาพแรงงานไทยก็ย่ำต่ำ เนื่องจากปัญหาคุณภาพแรงงาน ความล่าช้าในการพัฒนาเทคโนโลยี และปัญหาการบริหารจัดการจึงเป็นข้อจำกัดในการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันและศักยภาพการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศ รวมทั้งการสร้างรายได้และการยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนด้วย ทั้งนี้ เมื่อพิจารณาคุณภาพคนพบว่ายังมีปัญหาในแต่ละช่วงวัยและส่งผลกระทบต่อเนื่องถึงกันตลอดช่วงชีวิต ตั้งแต่พัฒนาการไม่สมวัยในเด็กปฐมวัย ผลลัพธ์ทางการศึกษาของเด็กวัยเรียนค่อนข้างต่ำ การพัฒนาความรู้และทักษะของแรงงานไม่ตรงกับตลาดงาน ขณะที่ผู้สูงอายุมีปัญหาสุขภาพและมีแนวโน้มอยู่คนเดียวสูงขึ้น ครอบครัวมีรูปแบบที่หลากหลายและเปราะบางสูงส่งผลต่อการบ่มเพาะให้เด็กเติบโตอย่างมีคุณภาพประกอบกับการเลื่อนไหลของวัฒนธรรมต่างชาติที่เข้ามาในประเทศไทยผ่านสังคมยุคดิจิทัล ในขณะที่คนไทยจำนวนไม่น้อยยังไม่สามารถคัดกรองและเลือกรับวัฒนธรรมได้อย่างเหมาะสม ส่งผลต่อวิกฤตค่านิยม ทศนคติ และพฤติกรรมในการดำเนินชีวิต การพัฒนาในระยะต่อไปจึงต้องให้ความสำคัญกับการวางรากฐานการพัฒนาคนให้มีความสมบูรณ์ เริ่มตั้งแต่กลุ่มเด็กปฐมวัยที่ต้องพัฒนาให้มีสุขภาพกายและใจที่ดี มีทักษะทางสมอง ทักษะ การเรียนรู้ และทักษะชีวิต เพื่อให้เติบโตอย่างมีคุณภาพ ควบคู่กับการพัฒนาคนไทยในทุกช่วงวัยให้เป็นคนดี มีสุขภาวะที่ดี มีคุณธรรม จริยธรรม มีระเบียบวินัย มีจิตสำนึกที่ดีต่อสังคมส่วนรวม มีทักษะความรู้ และความสามารถปรับตัวเท่าทันกับการเปลี่ยนแปลงรอบตัวที่รวดเร็ว บนพื้นฐานของการมีสถาบันทางสังคมที่เข้มแข็งทั้งสถาบันครอบครัว สถาบันการศึกษา สถาบันศาสนา สถาบันชุมชน และภาคเอกชนที่ร่วมกันพัฒนาทุนมนุษย์ให้มีคุณภาพสูง อีกทั้งยังเป็นทุนทางสังคมสำคัญในการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศ

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การสร้างความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำในสังคม

การพัฒนาในช่วงที่ผ่านมาทำให้สังคมไทยก้าวหน้าไปในหลายด้าน ทั้งการสร้างความมั่นคงด้าน อาชีพและรายได้ที่ทำให้จำนวนคนยากจนลดลง บริการทางการศึกษาและสาธารณสุขขยายทั่วถึงมากขึ้น อย่างไรก็ตามการแก้ปัญหาความเหลื่อมล้ำและสร้างความเป็นธรรมนั้นยังมีความคืบหน้าช้า และยังเป็นปัญหาท้าทายในหลายด้าน ทั้งความแตกต่างของรายได้ระหว่างกลุ่มประชากร ความแตกต่างของคุณภาพการบริการภาครัฐโดยเฉพาะในพื้นที่ห่างไกลและในกลุ่มผู้ด้อยโอกาสที่ได้รับบริการที่คุณภาพต่ำกว่า รวมทั้งข้อจำกัดในการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมของกลุ่มผู้ด้อยโอกาสและกลุ่มที่อยู่ในพื้นที่ห่างไกล นอกจากนี้ยังมีเงื่อนไข/ปัจจัยเสี่ยงหลายประการที่อาจจะส่งผลให้ความเหลื่อมล้ำในสังคมไทยรุนแรงขึ้นได้ อาทิ การเป็นสังคมผู้สูงอายุของประเทศไทยซึ่งจำนวนประชากรวัยแรงงานลดลง ภาระพึ่งพิงต่อวัยแรงงานสูงขึ้นจากภาระเลี้ยงดูทั้งเด็กและผู้สูงอายุทำให้มีข้อจำกัดในการออมเพื่ออนาคตประกอบกับบางกลุ่มยังขาดความรู้ความเข้าใจเรื่องการเงินและการออม ซึ่งอาจกลายเป็นผู้สูงอายุที่ยากจนในอนาคตได้ นอกจากนี้ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีที่เอื้อประโยชน์ต่อผู้ที่สามารถเข้าถึงซึ่งส่วนใหญ่เป็นกลุ่มที่มีทักษะสูงทำให้สามารถได้รับผลตอบแทนสูงขึ้นและทิ้งห่างจากผู้ที่มีขาดทักษะและไม่สามารถเข้าถึงเทคโนโลยีได้ ขณะที่เดียวกันเทคโนโลยีก็สามารถทำให้ผู้ที่อยู่ห่างไกลสามารถเข้าถึงการศึกษา ความรู้ และบริการสาธารณสุขได้ ซึ่งเป็นประเด็นท้าทายที่ต้องเร่งพัฒนาและแก้ไขปัญหาความเหลื่อมล้ำในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ เพื่อไม่ให้ปัญหาความเหลื่อมล้ำเป็นข้อจำกัดต่อการพัฒนาไปสู่การเป็นประเทศที่มีรายได้สูง โดยจำเป็นต้องมีการเชื่อมโยงทุกมิติของการพัฒนาอย่างบูรณาการเป็นองค์รวมทั้งมิติเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม ตลอดจนการพัฒนาภาคและเมือง และการบริหารจัดการภาครัฐ ดังนั้น การสร้างความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำในสังคมไทยจำเป็นต้องอาศัยการพัฒนาในยุทธศาสตร์อื่นๆ ในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ มาเป็นพลังร่วมและสนับสนุนการพัฒนา อาทิ ยุทธศาสตร์การสร้างการแข่งขันทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืนที่จะเป็นช่องทางให้ชุมชนและผู้ใช้แรงงานได้มีศักยภาพและโอกาสได้รับประโยชน์จากการพัฒนาเศรษฐกิจ ยุทธศาสตร์การเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืนที่เน้นการบริหารจัดการที่ดินให้มีการกระจายการถือครองที่ดินอย่างเป็นธรรม ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการในภาครัฐที่จะช่วยสร้างความเป็นธรรมในสังคม ป้องกันการทุจริตประพฤติมิชอบและสร้างธรรมาภิบาลในสังคมไทย และยุทธศาสตร์การพัฒนาภาค เมือง และพื้นที่เศรษฐกิจที่จะช่วยกระจายความเจริญและรายได้ไปสู่พื้นที่

สำหรับยุทธศาสตร์การสร้างความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำในช่วง ๕ ปีต่อจากนี้ ได้ให้ความสำคัญกับการดำเนินการยกระดับคุณภาพบริการทางสังคมให้ทั่วถึงโดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านการศึกษาและสาธารณสุข รวมทั้งการเปิดช่องว่างการคุ้มครองทางสังคมในประเทศไทยซึ่งเป็นการดำเนินงานต่อเนื่องจากที่ได้ขับเคลื่อนและผลักดันในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ และมุ่งเน้นมากขึ้นในเรื่องการเพิ่มทักษะแรงงานและการใช้นโยบายแรงงานที่สนับสนุนการเพิ่มผลิตภาพแรงงานและเสริมสร้างรายได้สูงขึ้น และการสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจและสังคมโดยเฉพาะอย่างยิ่งการสนับสนุนในเรื่องการสร้างอาชีพ รายได้ และให้ความช่วยเหลือที่เชื่อมโยงการเพิ่มผลิตภาพสำหรับประชากรกลุ่มร้อยละ ๔๐ รายได้ต่ำสุด ผู้ด้อยโอกาส สตรี และผู้สูงอายุ อาทิ การสนับสนุนธุรกิจขนาดเล็ก ขนาดกลางและขนาดย่อม วิสาหกิจชุมชนและวิสาหกิจเพื่อสังคม การพัฒนาองค์กรการเงินฐานรากและการเข้าถึงเงินทุนเพื่อสร้างอาชีพ และการสนับสนุนการเข้าถึง ปัจจัยการผลิตคุณภาพดีที่ราคาเป็นธรรม เป็นต้น และในขณะเดียวกันก็ต้องเพิ่มประสิทธิภาพการใช้งบประมาณเชิงพื้นที่และบูรณาการเพื่อการลดความเหลื่อมล้ำ

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน

ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ เศรษฐกิจโลกยังอยู่ในช่วงของการฟื้นตัวจากปัญหาวิกฤตต่างๆ การแข่งขันในตลาดโลกจะรุนแรงขึ้นโดยที่ประเทศต่างๆ มุ่งเน้นการนำนวัตกรรมมาเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน ในขณะที่เศรษฐกิจไทยขยายตัวต่ำกว่าศักยภาพมาต่อเนื่องหลายปีทั้งจากผลกระทบของเศรษฐกิจโลกซบเซาและข้อจำกัดภายในประเทศเองที่เป็นอุปสรรคต่อการเพิ่มผลิตภาพและขีดความสามารถในการแข่งขันรวมทั้งฐานเศรษฐกิจภายในประเทศขยายตัวช้า ๕ ปีต่อจากนี้ไปจึงเป็นช่วงเวลาของการฟื้นฟูเศรษฐกิจไทยให้กลับมาขยายตัวได้สูงขึ้นโดยการเร่งการลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ตามแผนที่วางไว้และสร้างบรรยากาศการลงทุนที่จูงใจให้ภาคเอกชนขยายการลงทุนโดยเฉพาะอย่างยิ่งในสาขาเป้าหมายสำคัญ และขณะเดียวกัน ๕ ปีต่อจากนี้เป็นช่วงของการปฏิรูปเศรษฐกิจในหลายด้านเพื่อวางพื้นฐานให้สามารถพัฒนาต่อ ยอดให้ประเทศไทยเป็นประเทศรายได้สูงได้ภายในปี ๒๕๗๐ ตามกรอบยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี โดยการใช้นวัตกรรม คุณภาพคน และการปรับปรุงด้านกฎระเบียบและการบริหารจัดการที่ดีเป็นปัจจัยนำในการสร้างความเข้มแข็งของเศรษฐกิจ ยุทธศาสตร์การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืนให้ความสำคัญกับการบริหารเศรษฐกิจมหภาคให้มีเสถียรภาพ เพิ่มประสิทธิภาพภาคการเงิน และดูแลวินัยทางการเงินการคลัง ควบคู่กับการดำเนินยุทธศาสตร์สร้างความเข้มแข็งให้กับเศรษฐกิจรายสาขา ทั้งภาคเกษตร อุตสาหกรรม และบริการที่เป็นฐานรายได้เดิมและขยายสาขาการผลิตและบริการใหม่ๆ สำหรับอนาคตการขับเคลื่อนให้เศรษฐกิจเจริญเติบโตในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ จะเน้นการพัฒนาและใช้วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรมขั้นก้าวหน้าที่เข้มข้นมากขึ้น การพัฒนาเศรษฐกิจดิจิทัล การพัฒนาและยกระดับคุณภาพของกำลังคน และความคิดสร้างสรรค์ในการขยายฐานเศรษฐกิจและฐานรายได้ใหม่ควบคู่กับการเพิ่มผลิตภาพของฐานการผลิตและบริการเดิมรวมทั้งการต่อยอดการผลิตและบริการเดิมโดยใช้ดิจิทัลและเทคโนโลยีอัจฉริยะ นอกจากนี้ จะให้ความสำคัญกับการใช้ศักยภาพของทรัพยากรชีวภาพ การส่งเสริมการเชื่อมโยงตลอดห่วงโซ่มูลค่าอย่างมีประสิทธิภาพ การพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจใหม่และการพัฒนาตามแนวระเบียงเศรษฐกิจ การผสมผสานภาคบริการเข้ากับการค้าและการเตรียมความพร้อมของภาคบริการให้สามารถรองรับการแข่งขันที่เสรีขึ้น การเสริมสร้างศักยภาพการแข่งขันให้กับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม รวมทั้งการสร้างสังคมผู้ประกอบการที่ผลิตได้ขายเป็น โดยพิจารณาการเปลี่ยนแปลงความต้องการของผู้บริโภคอย่างรวดเร็วและมาตรฐานสากลของสินค้าและบริการที่สูงขึ้นรวมถึงมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อม รวมทั้งพัฒนาระบบและกลไก ตลอดจนการพัฒนาเชิงพื้นที่เพื่อกระจายโอกาสเศรษฐกิจให้คนในชุมชนและท้องถิ่นและแบ่งปันผลประโยชน์อย่างเป็นธรรมเพื่อลดความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจ

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน

ปัจจุบันสภาพทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมกำลังเป็นปัญหาและเป็นจุดอ่อนของการรักษาฐานการผลิตและให้บริการ รวมทั้งการดำรงชีพที่ยั่งยืน ฐานทรัพยากรธรรมชาติถูกนำไปใช้ในการพัฒนาจำนวนมากก่อให้เกิดความเสื่อมโทรมอย่างต่อเนื่อง พื้นที่ป่าไม้ลดลง ทรัพยากรดินเสื่อมโทรม ความหลากหลายทางชีวภาพถูกคุกคาม ทรัพยากรน้ำยังมีส่วนที่ไม่สามารถจัดสรรได้ตามความต้องการ และมีความเสี่ยงในการขาดแคลนในอนาคต เกิดปัญหาความขัดแย้งในการใช้ประโยชน์ทรัพยากรธรรมชาติมากขึ้นจากการเข้าถึงและการจัดสรรการใช้ประโยชน์ทรัพยากรธรรมชาติที่ไม่เป็นธรรม รวมทั้งปัญหาสิ่งแวดล้อมเพิ่มสูงขึ้นตามการขยายตัวของเศรษฐกิจและชุมชนเมือง ส่งผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตของประชาชนและต้นทุนทางเศรษฐกิจ ในขณะที่การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภัยพิบัติทางธรรมชาติมีความผันผวนและรุนแรงมากขึ้นโดยเฉพาะอุทกภัยและภัยแล้ง ซึ่งส่งผลกระทบต่อภาคเศรษฐกิจและห่วงโซ่การผลิตภายในประเทศ และข้อตกลงระหว่างประเทศเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศซึ่งทวีความเข้มข้น

ทำให้ประเทศไทยต้องเตรียมพร้อมรับการระลอกการปล่อยก๊าซเรือนกระจกภายใต้กระแสการแข่งขันทางการค้า ขณะที่วาระการพัฒนาที่ยั่งยืนของโลกหลัง ค.ศ. ๒๐๑๕ ซึ่งเป็นการกำหนดทิศทางการพัฒนาที่ยั่งยืนของโลกในอีก ๑๕ ปี ข้างหน้า (ค.ศ. ๒๐๑๖-๒๐๓๐) จะส่งผลกระทบต่อแนวทางการพัฒนาประเทศในอนาคต ดังนั้น ประเด็นท้าทายที่ต้องเร่งดำเนินการในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ได้แก่ การสร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติและยกระดับคุณภาพสิ่งแวดล้อม เพื่อสนับสนุนการเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและคุณภาพชีวิตของประชาชน เร่งแก้ไขปัญหาวิกฤตสิ่งแวดล้อมเพื่อลดมลพิษที่เกิดจากการผลิตและการบริโภค พัฒนาระบบบริหารจัดการที่โปร่งใสเป็นธรรม ส่งเสริมการผลิตและการบริโภคที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเป็นวงกว้างมากขึ้น ต้องเร่งเตรียมความพร้อมในลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกและเพิ่มขีดความสามารถในการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ รวมทั้งบริหารจัดการเพื่อลดความเสี่ยงด้านภัยพิบัติทางธรรมชาติ

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การเสริมสร้างความมั่นคงแห่งชาติเพื่อการพัฒนาประเทศ สู่ความมั่งคั่งและยั่งยืน

การเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม และการเมืองอันเกิดจากกระแสโลกาภิวัตน์และความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี มีแนวโน้มส่งผลกระทบต่อความมั่นคงและเสถียรภาพของประเทศไทยในหลายมิติ ทั้งภัยคุกคามภายนอก ได้แก่ การขยายอิทธิพลและการเพิ่มบทบาทของประเทศมหาอำนาจในภูมิภาคต่างๆ ของโลก ความขัดแย้งด้านอาณาเขตแบบรัฐต่อรัฐ อาชญากรรมข้ามชาติและการก่อการร้าย และภัยคุกคามภายในประเทศ ได้แก่ สถาบันหลักของชาติได้รับผลกระทบจากความเห็นต่างทางความคิดและอุดมการณ์ของคนในชาติ การสร้างสถานการณ์ในจังหวัดชายแดนภาคใต้ และการคุกคามทางเศรษฐกิจโดยอาชญากรรมคอมพิวเตอร์ ในระยะ ๕ ปีต่อไปซึ่งเป็นช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ จึงให้ความสำคัญต่อการฟื้นฟูพื้นฐานด้านความมั่นคงที่เป็นปัจจัยสำคัญต่อการพัฒนาทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ โดยเฉพาะการอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างสันติของผู้มีความเห็นต่างทางความคิดและอุดมการณ์บนพื้นฐานของการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข และการเตรียมการรับมือกับภัยคุกคามข้ามชาติ ซึ่งจะส่งผลกระทบอย่างมีนัยยะสำคัญต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ ในระยะ ๒๐ ปีข้างหน้าระบบการบริหารจัดการในภาครัฐที่ขาดประสิทธิภาพเป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาประเทศที่สำคัญประการหนึ่งมาอย่างต่อเนื่อง ทั้งในเรื่องการขับเคลื่อนการบริหารจัดการภาครัฐให้บรรลุเป้าหมายที่วางไว้การให้บริการประชาชนยังไม่ได้มาตรฐานสากล การบังคับใช้กฎหมายที่ขาดประสิทธิภาพ การบริหารจัดการและการให้บริการของท้องถิ่นที่ยังขาดประสิทธิภาพและความโปร่งใส กระบวนการที่เปิดให้ประชาชนได้มีส่วนร่วมในการตัดสินใจการใช้งบประมาณยังไม่เพียงพอ ระบบและกระบวนการยุติธรรมไม่สามารถอำนวยความสะดวกได้อย่างเสมอภาคและเป็นธรรม รวมทั้งการขาดธรรมาภิบาลในสังคมไทยทำให้การทุจริตประพฤติมิชอบยังเป็นปัญหาสำคัญของประเทศ ในช่วง ๕ ปีต่อจากนี้ไปจึงเป็นช่วงเวลาสำคัญที่ต้องเร่งปฏิรูปการบริหารจัดการภาครัฐให้เกิดผลสัมฤทธิ์อย่างจริงจัง เพื่อให้เป็นปัจจัยสนับสนุนสำคัญที่จะช่วยส่งเสริมการพัฒนาประเทศในทุกด้านให้ประสบผลสำเร็จบรรลุเป้าหมายที่วางไว้ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ทั้งการบริหารจัดการภาครัฐให้โปร่งใส มีประสิทธิภาพ รับผิดชอบ ตรวจสอบได้อย่างเป็นธรรม และประชาชนมีส่วนร่วม มีการกระจายอำนาจ และแบ่งภารกิจรับผิดชอบที่เหมาะสม ระหว่างส่วนกลาง ภูมิภาค และท้องถิ่น และวางพื้นฐานเพื่อให้บรรลุตามกรอบเป้าหมายอนาคตในปี ๒๕๗๙

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ การบริหารจัดการในภาครัฐ การป้องกันการทุจริตประพฤติดมิชอบ และธรรมาภิบาลในสังคมไทย

ระบบการบริหารจัดการในภาครัฐที่ขาดประสิทธิภาพเป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาประเทศที่สำคัญประการหนึ่งมาอย่างต่อเนื่อง ทั้งในเรื่องการขับเคลื่อนการบริหารจัดการภาครัฐให้บรรลุเป้าหมายที่วางไว้ การให้บริการประชาชนยังไม่ได้มาตรฐานสากล การบังคับใช้กฎหมายที่ขาดประสิทธิภาพ การบริหารจัดการและการให้บริการของท้องถิ่นที่ยังขาดประสิทธิภาพและความโปร่งใส กระบวนการที่เปิดให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการตัดสินใจการใช้งบประมาณยังไม่เพียงพอ ระบบและกระบวนการยุติธรรมไม่สามารถอำนวยความสะดวกได้อย่างเสมอภาคและเป็นธรรม รวมทั้งการขาดธรรมาภิบาลในสังคมไทยทำให้การทุจริตประพฤติดมิชอบยังเป็นปัญหาสำคัญของประเทศ ในช่วง ๕ ปีต่อจากนี้ไปจึงเป็นช่วงเวลาสำคัญที่ต้องเร่งปฏิรูปการบริหารจัดการภาครัฐให้เกิดผลสัมฤทธิ์อย่างจริงจัง เพื่อให้เป็นปัจจัยสนับสนุนสำคัญที่จะช่วยส่งเสริมการพัฒนาประเทศในทุกด้านให้ประสบผลสำเร็จบรรลุเป้าหมายที่วางไว้ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ทั้งการบริหารจัดการภาครัฐ ให้โปร่งใส มีประสิทธิภาพ รับผิดชอบ ตรวจสอบได้อย่างเป็นธรรม และประชาชนมีส่วนร่วม มีการกระจายอำนาจ และแบ่งภารกิจรับผิดชอบที่เหมาะสม ระหว่างส่วนกลาง ภูมิภาค และท้องถิ่น และวางพื้นฐานเพื่อให้บรรลุตามกรอบเป้าหมายอนาคตในปี ๒๕๗๙

ยุทธศาสตร์ที่ ๗ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์

การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์เป็นปัจจัยสำคัญในการสนับสนุนเศรษฐกิจและสังคมการกระจายความเจริญ และการพัฒนาเมืองและพื้นที่ รวมทั้งการยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน อย่างไรก็ตาม ที่ผ่านมามีการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ของประเทศประสบปัญหาความต่อเนื่องในการดำเนินการ และปัญหาเชิงปริมาณ คุณภาพ และการบริหารจัดการการให้บริการที่สอดคล้องกับมาตรฐานสากล ทำให้มีข้อจำกัดในการสนับสนุนการพัฒนาประเทศให้มีประสิทธิภาพ ดังนั้น การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ของประเทศในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ จะมุ่งเน้นการขยายขีดความสามารถและพัฒนาคุณภาพการให้บริการ เพื่อรองรับการขยายตัวของเมืองและพื้นที่เศรษฐกิจหลัก และส่งเสริมการพัฒนาคุณภาพชีวิตของทุกกลุ่มในสังคม สนับสนุนให้เกิดความเชื่อมโยงในอนุภูมิภาคและในอาเซียนอย่างเป็นระบบ โดยมีโครงข่ายเชื่อมโยงภายในประเทศที่สนับสนุนการพัฒนาพื้นที่ตามแนวระเบียงเศรษฐกิจต่างๆ การพัฒนาระบบการบริหารจัดการและการกำกับดูแลให้สอดคล้องกับมาตรฐานสากล เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการดำเนินการ สร้างความเป็นธรรมในการเข้าถึงบริการพื้นฐาน และการคุ้มครองผู้บริโภค การพัฒนาอุตสาหกรรมต่อเนื่องเพื่อสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจให้กับประเทศ และการพัฒนาผู้ประกอบการในสาขาโลจิสติกส์และหน่วยงานที่มีศักยภาพเพื่อไปทำธุรกิจในต่างประเทศ

ยุทธศาสตร์ที่ ๘ การพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม

ในช่วงระยะเวลาที่ผ่านมาการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศไทยอาศัยการเพิ่มประสิทธิภาพจากปัจจัยความได้เปรียบพื้นฐานที่มีอยู่ทั้งด้านแรงงาน ทรัพยากรธรรมชาติ และการนำเข้าเทคโนโลยีสำเร็จรูปจากต่างประเทศมากกว่าการสะสมองค์ความรู้เพื่อพัฒนาเทคโนโลยีของตนเอง ทำให้ส่วนแบ่งผลประโยชน์ทางด้านเทคโนโลยีซึ่งมีมูลค่าเพิ่มสูงตกอยู่กับประเทศผู้เป็นเจ้าของเทคโนโลยี การลงทุนวิจัยและพัฒนาโดยเฉพาะอย่างยิ่งในขั้นประยุกต์และใช้ประโยชน์ยังไม่เพียงพอที่จะขับเคลื่อนประเทศสู่สังคมนวัตกรรม อีกทั้งความก้าวหน้าอย่างรวดเร็วของเทคโนโลยีได้ส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทั้งเชิงเศรษฐกิจและสังคมไปทั่วโลก โดยประเทศที่มีพัฒนาการทางเศรษฐกิจสูง อาทิ เกาหลีใต้ สหรัฐอเมริกา ญี่ปุ่น และสวีเดน ล้วนเป็นต้นแบบสำคัญที่แสดงให้เห็นว่า หากต้องการเพิ่มศักยภาพและความสามารถในการแข่งขันของประเทศจำเป็นต้องปรับตัว เรียนรู้ และมุ่งสู่การวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมให้ก้าวทันต่อการเปลี่ยนแปลงของโลก

ในระยะต่อไป การพัฒนาด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรมของประเทศไทย จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องปรับรูปแบบการดำเนินงานให้มุ่งเน้นความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชนในการลงทุน เพื่อการวิจัยและพัฒนาโดยกำหนดประเด็นวิจัยของชาติที่ตอบโจทย์การยกระดับศักยภาพการผลิตของภาค เกษตรอุตสาหกรรม และบริการที่เป็นฐานเดิม และการต่อยอดขยายฐานใหม่ด้วยการพัฒนานวัตกรรม รวมถึง การพัฒนานวัตกรรมที่ยกระดับคุณภาพสังคมและการดำรงชีวิตของประชาชน โดยเฉพาะอย่างยิ่งกลุ่มผู้สูงอายุ และผู้ด้อยโอกาสทางสังคม การส่งเสริมการพัฒนาบุคลากรให้มีความรู้และทักษะสูง การพัฒนาหน่วยงาน ทดสอบและรับรองมาตรฐานในระดับสากล การดำเนินมาตรการเพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งของวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัยและนวัตกรรมทั้งในด้านโครงสร้างพื้นฐานที่ทันสมัย ระบบแรงจูงใจและระบบสนับสนุนการ พัฒนานวัตกรรมต่างๆ กฎหมายที่เกี่ยวข้องเพื่ออำนวยความสะดวกการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีและการรับ เทคโนโลยีจากต่างประเทศรวมทั้งมีระบบบริหารจัดการทรัพย์สินทางปัญญาที่มีประสิทธิภาพขึ้นมารองรับ เพื่อให้ประเทศไทยไม่อยู่ในสถานะเป็นเพียงแค่ผู้ซื้อและผู้รับถ่ายทอดเทคโนโลยีจากต่างประเทศ แต่สามารถ พัฒนาเทคโนโลยีได้ด้วยตนเองในอนาคต ดังนั้น เพื่อให้ประเทศไทยพัฒนาเข้าสู่สังคมนวัตกรรมและเตรียมการ ก้าวสู่ประเทศรายได้สูงในอนาคต แนวทางการพัฒนาในช่วงระยะเวลา ๕ ปี จะต้องให้ความสำคัญกับการใช้องค์ ความรู้ทางวิทยาศาสตร์ ผลงานวิจัยและพัฒนา ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี นวัตกรรมและความคิดสร้างสรรค์ อย่างเข้มข้นทั้งในภาค ธุรกิจ ภาครัฐ และภาคประชาสังคม รวมทั้งให้ความสำคัญกับการพัฒนาสภาวะแวดล้อม หรือปัจจัยพื้นฐาน ที่เอื้ออำนวยทั้งการลงทุนด้านการวิจัยและพัฒนา การพัฒนาบุคลากรวิจัย โครงสร้างพื้นฐาน ทางวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี และการบริหารจัดการ เพื่อช่วยขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศให้ก้าวสู่เป้าหมาย ดังกล่าว

ยุทธศาสตร์ที่ ๙ การพัฒนาภาคเมือง และพื้นที่เศรษฐกิจ

ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ การยกระดับฐานการผลิตและบริการเดิมให้มีความเข้มแข็ง มากขึ้นและการขยายฐานใหม่ที่ให้ความสำคัญกับการกระจายโอกาสทางเศรษฐกิจและสังคมควบคู่ไปด้วยเป็น เป้าหมายที่สำคัญ ซึ่งการตอบสนองต่อเป้าหมายดังกล่าวประเทศไทยต้องใช้ประโยชน์จากศักยภาพและ ภูมิสังคมเฉพาะของพื้นที่ การดำเนินยุทธศาสตร์เชิงรุกเพื่อเสริมจุดเด่นในระดับภาคและจังหวัดในการเป็นฐาน การผลิตและบริการที่สำคัญ ประกอบกับการขยายตัวของประชากรในเขตเมืองเป็นโอกาสในการกระจายความ เจริญและยกระดับรายได้ของประชาชนโดยการพัฒนาเมืองให้เป็นเมืองน่าอยู่และมีศักยภาพในการรองรับ การค้าการลงทุน ช่วยลดแรงกดดันจากกระจุกตัวของการพัฒนาที่อยู่ในกรุงเทพฯ และภาคกลางซึ่งเป็นผลจาก การพัฒนาที่ผ่านมา และในขณะเดียวกันก็เป็นการช่วยเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันและทำให้เกิด ผลตอบแทนในเชิงเศรษฐกิจและสังคมของการลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ที่เป็นโครงข่าย ระหว่างเมืองที่จะเป็นระบบสมบูรณ์ขึ้น เช่นเดียวกับการยกระดับคุณภาพและการส่งเสริมการพัฒนาพื้นที่ บริเวณชายฝั่งทะเลตะวันออก ทำให้มีโอกาสเป็นเขตเศรษฐกิจชั้นนำของอาเซียน สามารถเพิ่มขีดความสามารถ ในการแข่งขันของประเทศได้ดี นอกจากนั้น การเป็นส่วนหนึ่งของประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนเป็นโอกาส ในการเปิดพื้นที่เศรษฐกิจใหม่บริเวณชายแดนเชื่อมโยงการค้าการลงทุนในภูมิภาคของไทยกับประเทศเพื่อนบ้าน ดังนั้น แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ จึงมุ่งเน้นการพัฒนาและเร่งดำเนินการในประเด็นท้าทาย ได้แก่ การสร้างความเข้มแข็งของฐานการผลิตและบริการเดิมและขยายฐานการผลิตและบริการใหม่ที่สร้างรายได้ สำหรับประชาชนในภาค การพัฒนาเมืองให้เติบโตอย่างมีคุณภาพ การพัฒนาและฟื้นฟูพื้นที่บริเวณชายฝั่ง ทะเลตะวันออกให้รองรับการขยายตัวของภาคอุตสาหกรรมแห่งอนาคตอย่างมีสมดุล และการบริหารจัดการ พื้นที่เศรษฐกิจชายแดนให้เจริญเติบโตและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน รวมทั้งการเพิ่มประสิทธิภาพกลไก การขับเคลื่อนการพัฒนาภาคและเมืองให้เกิดผลอย่างเป็นรูปธรรม

ยุทธศาสตร์ที่ ๑๐ ความร่วมมือระหว่างประเทศเพื่อการพัฒนา

การพัฒนาความร่วมมือระหว่างประเทศของไทยในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ยึดหลัก คิดเสรี เปิดเสรีและเปิดโอกาสโดยมุ่งเน้นการพัฒนาและขยายความร่วมมือทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม ความมั่นคง และอื่นๆ กับมิตรประเทศ และขณะเดียวกันก็เป็นการขับเคลื่อนต่อเนื่องจากการดำเนินการตามยุทธศาสตร์ การเชื่อมโยงในอนุภูมิภาคและภูมิภาคภายใต้แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ โดยกำหนดเป็นแนวทางการดำเนิน นโยบายการค้าและการลงทุนที่เสรี เปิดกว้าง และเป็นธรรม เพื่อเสริมสร้างบรรยากาศในการประกอบธุรกิจ ดาเนินยุทธศาสตร์เชิงรุกในการแสวงหาตลาดใหม่ๆ ส่งเสริมให้ผู้ประกอบการไทยไปลงทุนในต่างประเทศ และ ส่งเสริมความร่วมมือเพื่อการพัฒนาทั้งกับประเทศในอนุภูมิภาคและภูมิภาครวมทั้งประเทศนอกภูมิภาค รวมทั้ง ส่งเสริมการพัฒนานวัตกรรมจากการเรียนรู้ภายใต้กรอบความร่วมมือต่างๆ อาทิ กฎระเบียบ ภาครัฐที่โปร่งใส มีประสิทธิภาพ และการปฏิรูปภาคบริการภายใต้กรอบความร่วมมือเศรษฐกิจเอเปค การพัฒนาทักษะฝีมือ แรงงานตามมาตรฐานสากล มาตรฐานและแนวปฏิบัติที่ดีที่สุดด้านการพัฒนาที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และ การพัฒนาทุนมนุษย์ เป็นต้น ระยะเวลา ๕ ปีต่อจากนี้ไปนับเป็นช่วงเวลาสำคัญที่จะผลักดันให้ความเชื่อมโยง ด้านกฎระเบียบและ ในเชิงสถาบันในระดับอนุภูมิภาคและภูมิภาคมีความคืบหน้าชัดเจนในระดับปฏิบัติ และใน แต่ละจุดพื้นที่ เชื่อมโยงระหว่างประเทศภายใต้กรอบความร่วมมือในอนุภูมิภาคและภูมิภาค รวมทั้งความร่วมมือ ในการลด การใช้มาตรการที่ไม่ใช่มาตรการทางภาษี (Non-Tariff Barriers: NTBs) ควบคู่ไปกับการพัฒนา โครงสร้าง พื้นฐานเชิงกายภาพตามแผนการลงทุนโครงสร้างพื้นฐานทั้งโครงข่ายภายในประเทศและการต่อเชื่อม กับ ประเทศเพื่อนบ้านและการเตรียมความพร้อมให้ประเทศไทยเป็นประตูไปสู่ภาคตะวันตกและตะวันออก เกิดการต่อยอดจากความเชื่อมโยงเชิงกายภาพสู่การพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจและชุมชนตามแนวระเบียงเศรษฐกิจ ต่างๆ เพื่อสนับสนุนการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันและการกระจายความเจริญในการพัฒนาชุมชน จังหวัดและเมืองตามแนวระเบียงเศรษฐกิจรวมถึงพื้นที่เชื่อมโยงอื่นภายในประเทศ ในขณะเดียวกันประเทศ ไทยต้องดาเนินยุทธศาสตร์เชิงรุกในการส่งเสริมให้ผู้ประกอบการไทยไปลงทุนในต่างประเทศโดยเฉพาะ อย่างยิ่งในกลุ่มประเทศ CLMV (Cambodia Laos Myanmar Vietnam) และอาเซียน รวมทั้งการส่งเสริม การใช้ประโยชน์จากกรอบความร่วมมือของอาเซียนกับประเทศนอกกลุ่มอาเซียนรวมถึงหุ้นส่วนการพัฒนา นอกภูมิภาค เพื่อให้ประเทศไทยสามารถใช้จุดเด่นในเรื่องที่ตั้งเชิงภูมิศาสตร์ให้เกิดผลเต็มที่ในการที่จะพัฒนา ไปเป็นศูนย์กลางทางเศรษฐกิจและการค้าที่สำคัญแห่งหนึ่งของภูมิภาค ในขณะเดียวกัน ประเทศไทยต้องให้ ความสำคัญกับความร่วมมือระหว่างประเทศในระดับที่เป็น วงกว้างขึ้น อาทิ ความตกลงหุ้นส่วนทางเศรษฐกิจ ระดับภูมิภาค (Regional Comprehensive Economic Partnership: RCEP) ความร่วมมือภายใต้กรอบเอเปค และกลุ่มประเทศ ๗๗ เป็นต้น ที่ต้องสนับสนุน การดำเนินงานตามข้อผูกพันและพันธกรณีตลอดจนมาตรฐาน ต่างๆ ในฐานะประเทศสมาชิกในทุกระดับ และ ผลักดันให้การพัฒนาประเทศไทยสอดคล้องกับมาตรฐานสากล และข้อตกลงระหว่างประเทศต่างๆ อาทิ เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน ข้อกำหนดปริมาณการปล่อยก๊าซ คาร์บอนไดออกไซด์ (CO₂ emission) มาตรฐาน ด้านการบิน และมาตรฐานด้านสิทธิมนุษยชนและแรงงานข้าม ชาติ เป็นต้น และเพื่อที่ประเทศไทยจะใช้ความ ร่วมมือระหว่างประเทศให้เป็นกลไกสนับสนุนและขยายโอกาส การพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของไทยได้อย่าง มีประสิทธิภาพ แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ได้ให้ความสำคัญกับ การปรับปรุงกลไกภายในประเทศให้มีบูรณาการ ให้ความสำคัญกับกลไกที่สร้างสรรค์และเป็นธรรมและมีบูรณา การกันในระดับอนุภูมิภาคและภูมิภาค และ ขณะเดียวกันก็ให้ความสำคัญกับการดำเนินการให้เกิดความชัดเจน ต่อกลุ่มประเทศเพื่อนบ้านถึงบทบาทของ ประเทศไทยจากมุมมองของการพัฒนาอนุภูมิภาคและภูมิภาค

๓.๒ วิสัยทัศน์จังหวัดอุบลราชธานี

ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดอุบลราชธานี

วิสัยทัศน์

ชุมชนเข้มแข็ง เมืองน่าอยู่ เป็นประตูการค้า การท่องเที่ยว การเกษตรมีศักยภาพ

พันธกิจ

๑. ยกระดับคุณภาพชีวิต พัฒนาสังคมและสิ่งแวดล้อม
๒. ส่งเสริมการค้า การลงทุนและการท่องเที่ยว
๓. พัฒนาศักยภาพการผลิตด้านการเกษตรและแปรรูปสินค้าเกษตร

เป้าประสงค์หลักและเป้าหมาย

ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี โดยกำหนดเป้าหมายดังนี้

- ๑.๑ ความสำเร็จของการแก้ไขปัญหาเพื่อลดจำนวนครัวเรือนยากจนที่มีรายได้เฉลี่ยต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐาน (ตามเกณฑ์ จปฐ. รายได้ต่ำกว่า ๓๐,๐๐๐ บาท/คน/ปี) ร้อยละ ๕๐ ภายในปี ๒๕๖๐
- ๑.๒ ประชากรที่จบการศึกษาภาคบังคับ สามารถเรียนต่อระดับมัธยมศึกษาตอนปลายหรือสายอาชีพเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๘๐ ภายในปี ๒๕๖๐
- ครัวเรือนได้เข้าร่วมและสนับสนุนกิจกรรมด้านการศาสนาและวัฒนธรรม ร้อยละ ๗๐ ภายในปี ๒๕๖๐
- ประชาชนได้รับความช่วยเหลือจากการประสพภัยพิบัติกรณีฉุกเฉิน ร้อยละ ๑๐๐ ภายใน ปี ๒๕๖๐
๒. มูลค่าการค้า การลงทุนและการท่องเที่ยวในจังหวัดเพิ่มขึ้น โดยกำหนดเป้าหมาย ดังนี้
 - ๒.๑ มูลค่าการค้าขายผลิตภัณฑ์ OTOP เพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๕ ภายในปี ๒๕๖๐
 - ๒.๒ รายได้จากการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๕ ภายในปี ๒๕๖๐
๓. ข้าวหอมมะลิและพืชเศรษฐกิจที่สำคัญได้รับการเพิ่มศักยภาพการผลิต โดยกำหนดเป้าหมาย ดังนี้
 - ๓.๑ การผลิตข้าวหอมมะลิเฉลี่ยต่อไร่ จำนวน ๔๖๐ กก./ไร่ ภายในปี ๒๕๖๐
 - ๓.๒ แปลง/ฟาร์ม ที่ได้รับรองมาตรฐาน GAP ข้าวหอมมะลิ ต่อจำนวนแปลง/ฟาร์มที่ได้รับการตรวจจากกระทรวงเกษตร ร้อยละ ๙๕
๔. การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมแบบมีส่วนร่วม และบูรณาการ โดยกำหนดเป้าหมายให้หมู่บ้าน/ชุมชน มีส่วนร่วมในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมร้อยละ ๙๐ ภายในปี ๒๕๖๐
๕. ประชาชนมีความพึงพอใจในคุณภาพการให้บริการของหน่วยงานภาครัฐองค์กรทุกภาคส่วนในพื้นที่ โดยตั้งเป้าหมายให้ผู้รับบริการพึงพอใจกับการบริการของหน่วยงานภาครัฐร้อยละ ๑๐๐ ของทุกปี
๖. หมู่บ้านและชุมชนชายแดนได้รับการพัฒนาเป็นหมู่บ้านและชุมชนความเข้มแข็ง เป้าหมาย ๓๐๘ หมู่บ้าน ภายในปี ๒๕๖๐

ประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด

จากการวิเคราะห์วิสัยทัศน์ พันธกิจ ข้อมูลศักยภาพพื้นฐานของพื้นที่ ข้อมูลศักยภาพและทิศทางการพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จะเห็นว่า โดยสภาพข้อเท็จจริง ภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีศักยภาพในการพัฒนาทางด้านการเกษตรเป็นหลัก เนื่องจากความได้เปรียบในเรื่องของพื้นที่และสภาพภูมิอากาศ ปริมาณ

น้ำฝนและแหล่งน้ำธรรมชาติ ปัจจัยด้านการพัฒนาเศรษฐกิจในภูมิภาคลุ่มน้ำโขงที่กำลังขยายตัวอย่างต่อเนื่อง ทั้งในแง่การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน การพัฒนาเขตการค้าเสรี ความอุดมสมบูรณ์และสวยงามของทรัพยากรธรรมชาติที่มีศักยภาพในการพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่ดึงดูดนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติเข้ามาเยี่ยมเยือนภูมิภาคแห่งนี้ จังหวัดอุบลราชธานี ซึ่งมีพื้นที่ติดต่อกับประเทศเพื่อนบ้าน อาทิลาว เวียดนาม กัมพูชา สามารถเชื่อมโยงไปสู่ประเทศจีนตอนใต้ ได้เล็งเห็นข้อได้เปรียบและศักยภาพของพื้นที่ จึงได้กำหนดยุทธศาสตร์ในการพัฒนาจังหวัด โดยเรียงลำดับความสำคัญ ดังนี้

๑. การพัฒนาคุณภาพชีวิตที่ดีและการเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน

แนวทางการพัฒนา

๑.๑ การพัฒนาสังคมยกระดับคุณภาพชีวิตและแก้ไขปัญหาความยากจน โดยกำหนดแผนงาน ดังนี้

๑.๑.๑ แผนงานพัฒนาสังคมและเสริมสร้างความเข้มแข็งชุมชน

๑.๑.๒ แผนงานสร้างเสริมสุขภาพและควบคุมโรค

๑.๑.๓ แผนงานส่งเสริมอาชีพ สร้างรายได้ ฝึกออาชีพ

๑.๒ การส่งเสริมการศึกษาและแหล่งการเรียนรู้ โดยกำหนดแผนงาน ดังนี้

๑.๒.๑ แผนงานส่งเสริมการศึกษาและแหล่งการเรียนรู้

๑.๒.๒ แผนงานส่งเสริมและพัฒนาอาชีวศึกษา

๑.๒.๓ แผนงานส่งเสริมและพัฒนาการอุดมศึกษา

๑.๓ ส่งเสริมศาสนาและวัฒนธรรม โดยกำหนดแผนงาน ดังนี้

๑.๓.๑ แผนงานส่งเสริมสนับสนุนงานด้านศาสนาและวัฒนธรรม

๑.๔ รักษาความสงบเรียบร้อยและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน โดยกำหนดแผนงาน ดังนี้

๑.๔.๑ แผนงานเสริมสร้างความปลอดภัย

๑.๔.๒ แผนงานป้องกัน ปราบปรามและแก้ไขปัญหาอาชญากรรม

การพัฒนาศักยภาพประชาชนเพื่อรองรับAEC

แผนงานพัฒนาศักยภาพประชาชนเพื่อรองรับAEC

๒. การส่งเสริมการค้า การลงทุนและการท่องเที่ยว

แนวทางการพัฒนา

เชื่อมโยงและขยายช่องทางการตลาด สินค้าและบริการของจังหวัด โดยกำหนดแผนงาน ดังนี้

แผนงานพัฒนาความร่วมมือ ทางการค้า การลงทุนและการท่องเที่ยวระหว่างประเทศ

๒.๒ พัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการทุกระดับเพื่อรองรับการเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน โดยกำหนดแผนงาน ดังนี้

แผนงานส่งเสริมและพัฒนาผู้ประกอบการ OTOP เครือข่ายวิสาหกิจชุมชน และSMEs

๒.๒.๒ แผนงานเสริมสร้างผู้ประกอบการและการลงทุนอุตสาหกรรมภูมิภาค

๒.๓ ยกระดับการผลิตและการบริการให้ได้มาตรฐานสากล โดยกำหนดแผนงาน ดังนี้

๒.๓.๑ แผนงานเสริมสร้างผู้ประกอบการและการลงทุนอุตสาหกรรมภูมิภาค

๒.๔ สร้างพันธมิตรการค้า การลงทุนและการท่องเที่ยว ในประเทศและต่างประเทศ

๒.๔.๑ แผนงานพัฒนาความร่วมมือ ทางการค้า การลงทุนและการท่องเที่ยวระหว่างประเทศ

๒.๕ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบการให้บริการ โลจิสติกส์(Logistics) เพื่อสนับสนุนการค้า การลงทุนและการท่องเที่ยว โดยกำหนดแผนงาน ดังนี้

๒.๕.๑ แผนงานพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกให้ได้มาตรฐาน
เอื้อต่อการค้า การลงทุนและการท่องเที่ยว

๒.๖ พัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยว โดยกำหนดแผนงาน ดังนี้

๒.๖.๑ แผนงานส่งเสริมกิจกรรมการท่องเที่ยว

๒.๗ พัฒนาศักยภาพแรงงานเพื่อรองรับการเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC)

๓. การพัฒนาการเกษตรและการแปรรูปสินค้าเกษตร

แนวทางการพัฒนา

๓.๑ การพัฒนาและส่งเสริมการผลิตข้าวหอมมะลิปลอดภัยจากสารพิษและข้าวหอมมะลิ
อินทรีย์ โดยกำหนดแผนงานดังนี้

๓.๑.๑ แผนงานพัฒนาการผลิตข้าวหอมมะลิปลอดภัยจากสารพิษ

๓.๑.๒ แผนงานพัฒนาการตลาดข้าวหอมมะลิปลอดภัยจากสารพิษ

๓.๒ การพัฒนาและส่งเสริมการผลิตพืชเศรษฐกิจที่สำคัญ โดยกำหนดแผนงาน ดังนี้

๓.๒.๑ แผนงานพัฒนาการผลิตและการตลาดพืชเศรษฐกิจ

๓.๒.๒ แผนงานพัฒนาองค์ความรู้ด้านการเกษตร

๓.๓ การพัฒนาและบริหารจัดการทรัพยากรดินและน้ำ โดยกำหนดแผนงาน ดังนี้

๓.๓.๑ แผนงานพัฒนาทรัพยากรดินและน้ำ

๓.๓.๒ แผนงานการพัฒนาและส่งเสริมการปศุสัตว์และการประมง

๓.๓.๓ แผนงานพัฒนาและส่งเสริมปศุสัตว์

๓.๓.๔ แผนงานพัฒนาและส่งเสริมการประมง

๓.๔ ส่งเสริมและพัฒนาการเกษตรตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

๓.๔.๑ แผนงานส่งเสริมและพัฒนาการเกษตรตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

๓.๕ การพัฒนาการเกษตรเพื่อรองรับการเปิดประชาคมอาเซียน

๓.๕.๑ แผนงานพัฒนาการเกษตรเพื่อรองรับการเปิดประชาคมอาเซียน

๔. การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

แนวทางการพัฒนา

๔.๑ การบริหารทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยกำหนดแผนงาน ดังนี้

แผนงานพัฒนาและจัดการผังเมืองโดยศึกษาและอบรวมการพัฒนาผังเมืองและการบริหารจัดการ
ผังเมือง

แผนงานจัดระเบียบที่ดินทำกินที่อาศัยและพัฒนาศักยภาพสินทรัพย์โดยการออกเอกสารสิทธิ์
เกี่ยวกับที่ดิน

๔.๑.๓ แผนงานพัฒนาและฟื้นฟูทรัพยากรป่าไม้และสิ่งแวดล้อมโดยการสร้างจิตสำนึก พัฒนาและ
ฟื้นฟูทรัพยากรป่าไม้แบบมีส่วนร่วมตลอดทั้งแก้ไขปัญหามลพิษและสิ่งแวดล้อมพัฒนาเครือข่าย
ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมและการจัดการขยะมูลฝอย

๔.๒ การแก้ไขปัญหาภัยแล้งและน้ำท่วม โดยกำหนดแผนงาน ดังนี้

๔.๒.๑ แผนงานการแก้ไขปัญหาภัยแล้งและน้ำท่วม โดยศึกษาการแก้ไขปัญหาภัยแล้งและ
น้ำท่วม การพัฒนาแหล่งกักเก็บน้ำการบริหารจัดการน้ำเพื่ออุปโภค-บริโภคและพัฒนาศักยภาพระบบเตือนภัย
ป้องกันภัยแล้งและน้ำท่วม

๔.๓ การบริหารจัดการเรื่องพลังงาน โดยกำหนดแผนงาน ดังนี้

๔.๓.๑ แผนงานการบริหารจัดการด้านพลังงานในระดับชุมชน พัฒนาความรู้ ความเข้าใจด้านพลังงาน การพัฒนาศักยภาพด้านพลังงาน และการส่งเสริมการใช้พลังงานทดแทน

๔.๓.๒ แผนงานพัฒนาพลังงานทดแทนจากขยะมูลฝอย

๔.๔ การเตรียมความพร้อมด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมรองรับประชาคมอาเซียน

๔.๔.๑ แผนงานเตรียมความพร้อมด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมรองรับประชาคมอาเซียน

๕. การเสริมสร้างและรักษาความมั่นคง

แนวทางการพัฒนา

๕.๑ การเสริมสร้างและรักษาความมั่นคง โดยกำหนดแผนงาน ดังนี้

๕.๑.๑ แผนงานการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนด้านความมั่นคง

๕.๑.๒ แผนงานการประสานความร่วมมือและจัดตั้งเครือข่ายด้านความมั่นคงในระหว่างภาครัฐกับภาครัฐ และภาครัฐกับประชาชน

๖. การบริหารแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์

แนวทางการพัฒนา

๖.๑ การพัฒนาประสิทธิภาพการบริหารงานจังหวัดโดยกำหนดแผนงาน ดังนี้

๖.๑.๑ แผนงานการพัฒนาระบบการบริหารจัดการและสถานที่ราชการ

๖.๑.๒ แผนงานพัฒนาศักยภาพของบุคลากร

๖.๑.๓ แผนงานพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ

๖.๑.๔ แผนงานภายใต้ภาวะวิกฤติ

๓.๓ นโยบายผู้บริหารเทศบาลตำบลบ้านด่านโขงเจียม

๑. นโยบายด้านสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม เป้าหมายคือ จัดหา เสริมสร้างสุขภาพอนามัยให้มี

มาตรฐาน สุขภาพดีขึ้น คือ

๑.๑ จัดให้มีสถานบริการด้านสาธารณสุขที่ได้มาตรฐาน

๑.๒ พัฒนาระบบการเก็บขยะและการคัดแยกขยะมูลฝอย

๑.๓ ตรวจสอบการปลดปล่อยน้ำเสียจากแม่น้ำ ลำคลอง

๑.๔ สร้างความสวยงามให้เป็นเมืองน่าอยู่ โดยปรับปรุงสภาพภูมิทัศน์ ปรับปรุงภูมิทัศน์ตามริมแม่น้ำ ลำคลอง

๑.๕ จัดโครงการเทศบาล เคลื่อนที่บริการประชาชน ให้มีการตรวจสอบสุขภาพของประชาชนในเขตพื้นที่

๑.๖ จัดให้มีโครงการคืนชีวิตธรรมชาติสู่แม่น้ำลำคลอง

๒. นโยบายด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต เป้าหมายคือ พัฒนาเศรษฐกิจ อาชีพและวิถีชีวิตชุมชน คือ

๒.๑ จัดให้มีโครงการสนับสนุนเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ และผู้ด้อยโอกาส

๒.๒ โครงการส่งเสริมคุณภาพชีวิตชมรมผู้สูงอายุ

๒.๓ โครงการตรวจสุขภาพร่างกายผู้สูงอายุประจำปี

๒.๔ ส่งเสริมสินค้าที่ผลิตจากชุมชน และสินค้าที่เป็นภูมิปัญญาท้องถิ่น

๒.๕ จัดโครงการคาราวานแก้จน

๓. นโยบายด้านการศึกษาและกีฬา เป้าหมายคือ สนับสนุนการศึกษา และพัฒนาการศึกษาทุกรูปแบบ

๓.๑ พัฒนาศูนย์พัฒนาเด็กเล็กให้ได้มาตรฐานเทียบเท่าท้องถิ่นอื่น รวมทั้งสนับสนุนบุคลากรด้านการศึกษา

๓.๒ จัดตั้งและสนับสนุนศูนย์คอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ต เพื่อการเรียนรู้ให้ประชาชนอย่างต่อเนื่อง

๓.๓ สนับสนุนการกีฬาทุกประเภทของเยาวชน และประชาชน ทั้งในระดับท้องถิ่นและระดับจังหวัด

๓.๔ ส่งเสริมสนับสนุนสื่อการเรียนการสอนให้แก่ โรงเรียนอย่างพอเพียง

๔. นโยบายด้านการพัฒนาชุมชนและสวัสดิการชุมชน เป้าหมายคือ ส่งเสริมคุณภาพชีวิตและการมีส่วนร่วมของชุมชน คือ

๔.๑ จัดให้มีความรู้ในด้านต่าง ๆ เช่น ความรู้ด้านกฎหมาย , ด้านอาชีพ , ด้านการเกษตร เป็นต้น

๔.๒ จัดตั้งศูนย์ต่อต้านและป้องกันยาเสพติด ของท้องถิ่น พร้อมทั้งรณรงค์ให้เป็นหมู่บ้านสีขาว

๔.๓ ก่อสร้างศูนย์จำหน่ายและแสดงสินค้า OTOP ประจำเทศบาลตำบลบ้านด่าน

๔.๔ จัดอบรมตำรวจชุมชน / อปพร. ของเทศบาลตำบลบ้านด่าน

๕. นโยบายโครงสร้างพื้นฐานชุมชน เป้าหมายคือ น้ำไหล ไฟสว่าง ทางสะดวก คือ

๕.๑ พัฒนาดถนน เส้นทางสายหลัก และเส้นทางสายรอง ทุกชุมชน ทุกหมู่บ้าน

๕.๒ จัดให้มีระบบประปาทั้งการอุปโภคและบริโภค ให้แก่ชุมชน

๕.๓ จัดให้มีไฟฟ้าสาธารณะ ไฟฟ้าแสงสว่างตามตรอกและซอย

๕.๔ จัดให้มีสวนสาธารณะ ลานกีฬา ให้ครบทุกหมู่บ้าน

๕.๕ จัดทำ ปรับปรุงผังเมืองเฉพาะ เพื่อรองรับการขยายตัวของท้องถิ่น ซึ่งมีแนวโน้มที่จะขยายตัวอย่างรวดเร็ว

๖. นโยบายด้านการเมืองการบริหาร เป้าหมายคือ ส่งเสริมการปกครองระบอบประชาธิปไตย และบริหารงานโดยให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วม คือ

๖.๑ ส่งเสริมให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารบ้านเมือง โดยการร่วมทำ ร่วมคิด ร่วมตรวจสอบ และติดตามประเมินผล เพื่อให้การบริหารและการพัฒนาบ้านเมือง เป็นไปตามหลักเกณฑ์

๖.๒ สร้างระบบการบริหารโดยเน้นหลักประสิทธิภาพ ประสิทธิผล สุจริต โปร่งใส

๖.๓ จัดพัฒนาบุคลากร / เจ้าหน้าที่ในหน่วยงาน เพื่อให้มีความรู้และทักษะในการปฏิบัติงาน เพื่อสามารถตอบสนองความต้องการของประชาชน ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และเสริมสร้างขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงานของบุคลากรในองค์กร

๖.๔ จัดตั้งศูนย์ข้อมูลข่าวสาร เพื่อบริการข้อมูลข่าวสาร เอกสารต่าง ๆ ที่ประชาชนสนใจ และได้รับข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์

๗. นโยบายด้านเศรษฐกิจการคลัง เป้าหมายคือ พัฒนาการเงินการคลัง เร่งรัดการเบิกจ่ายงบประมาณคือ

๗.๑ บริหารงบประมาณ เพื่อเร่งรัดการเบิกจ่าย

๗.๒ พัฒนาการจัดเก็บภาษีต่าง ๆ เพื่อเพิ่มพูนรายได้ซึ่งจะทำให้งบประมาณเพิ่มขึ้นสามารถนำมาพัฒนาองค์กรอย่างมีประสิทธิภาพ และเกิดประโยชน์สูงสุดแก่ประชาชน

๗.๓ จัดหาแหล่งเงินทุน หรืองบประมาณทุกหน่วยงานอื่น ๆ เช่น กรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น องค์การบริหารส่วนจังหวัดอุบลราชธานี หน่วยงานต่าง ๆ ของส่วนภูมิภาคในจังหวัดอุบลราชธานี

๓.๔ การพัฒนาตามนโยบายริเริ่มของท้องถิ่น

เทศบาลตำบลบ้านด่านโขงเจียม มีลักษณะที่ตั้งส่วนใหญ่เป็นชุมชนหนาแน่น เนื่องจากพื้นที่ล้อมรอบไปด้วยแม่น้ำ ส่วนใหญ่ประชาชนในพื้นที่จะประกอบอาชีพค้าขาย และประมง จึงได้กำหนดนโยบายในการรองรับการขยายตัวของชุมชน การส่งเสริมอาชีพชุมชน สาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม เช่น การปรับปรุงด้านโครงสร้างพื้นฐาน การพัฒนาสังคม การควบคุมโรคติดต่อ การบริหารจัดการธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การศึกษา และการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล

๓.๕ ผลการพัฒนาในแผนพัฒนาที่ผ่านมา

การพัฒนาท้องถิ่นของเทศบาลตำบลบ้านด่านโขงเจียม ในแผนพัฒนาสามปีที่ผ่านมา ได้กรอบยุทธศาสตร์การพัฒนาห้าปี (๒๕๕๙ – ๒๕๖๓) ที่ผ่านมานั้นการสร้างความเจริญให้ท้องถิ่น ทั้งในด้านความจำเป็นพื้นฐานในการดำรงชีวิต ด้านการกระจายการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน เช่น ถนน ไฟฟ้า ท่อระบายน้ำ และส่งเสริมพัฒนาคุณภาพชีวิตและสิ่งแวดล้อม เช่น ส่งเสริมกลุ่มอาชีพ ตลอดจนการปลูกป่า และถึงแม้ว่าที่ผ่านมาสัดส่วนการพัฒนาทางด้านโครงสร้างพื้นฐานมากกว่าคุณภาพชีวิตก็ตาม แต่เป็นไปตามความต้องการของประชาชนในท้องถิ่น

จากผลการดำเนินการพัฒนาท้องถิ่นของเทศบาลตำบลบ้านด่านโขงเจียม ได้สร้างความเจริญเติบโต และความสะดวกสบายในการบริการสาธารณะ ได้ผลเป็นที่น่าพอใจ สังเกตได้จาก แบบสรุปความพึงพอใจของประชาชนในการรับบริการ และจากการสรุปผลการประเมินผลตามแผนพัฒนาสามปีที่ผ่านมา และการได้รับข้อร้องเรียนปัญหาความเดือดร้อนของประชาชนน้อยลง ซึ่งแนวทางการพัฒนาต่อไปควรที่จะกำหนดสัดส่วนการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ด้านคุณภาพชีวิตและด้านสิ่งแวดล้อม ควบคู่กันไปในส่วนที่เหมาะสม

๓.๖ ปัจจัยและสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงที่มีผลต่อการพัฒนา

(๑) ผลวิเคราะห์ปัญหาและความต้องการของประชาชนในท้องถิ่น

เทศบาลตำบลบ้านด่าน ร่วมกับคณะทำงานดำเนินโครงการประชาคมหมู่บ้าน เพื่อจัดทำแผนพัฒนาตำบล และดำเนินโครงการสำรวจความพึงพอใจของผู้รับบริการ โดยประสานความร่วมมือกับโครงการพัฒนาบุคลากรท้องถิ่นและศูนย์ข้อมูลข่าวสารสนเทศภูมิศาสตร์ คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานีเป็นผู้ดำเนินการสำรวจ ซึ่งสรุปผลการวิเคราะห์ปัญหาได้ดังนี้

(๑.๑) โครงการประชาคมหมู่บ้าน วิเคราะห์ปัญหา ๕ ด้าน

- ด้านโครงสร้างพื้นฐาน
- ด้านทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม
- ด้านสุขภาพอนามัย
- ด้านอาชีพเกษตรกรรม ที่ดินทำกิน การว่างงาน
- ด้านการศึกษาท้องถิ่น ภูมิปัญญาชาวบ้าน องค์ความรู้ท้องถิ่น วัฒนธรรมและศาสนา

สรุปผลการวิเคราะห์ คณะทำงานมีความเห็นร่วมกันวิเคราะห์ปัญหาโดยใช้หลัก SWOT Analysis และจัดลำดับความสำคัญของปัญหา โดยใช้วิธีการ Rating Scales ซึ่งมีเกณฑ์ที่จะใช้จัดลำดับความสำคัญของปัญหา ขนาดของกลุ่มคนที่ได้รับประโยชน์ ความร้ายแรงและความเร่งด่วนของปัญหา ความเสียหายที่จะเกิดขึ้นในอนาคต การยอมรับร่วมกันของชุมชน และความเป็นไปได้ในการแก้ไขปัญหา โดยเฉพาะปัญหาโครงสร้างพื้นฐาน ปัญหาด้านเศรษฐกิจชุมชน กลุ่มอาชีพ ปัญหายาเสพติด ปัญหาสุขภาพ ปัญหาการศึกษาและวัฒนธรรม ปัญหาสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติ ตามลำดับ

(๑.๒) โครงการสำรวจความพึงพอใจของผู้รับบริการ วิเคราะห์ปัญหา ๓ ด้าน

- ด้านกระบวนการขั้นตอนการให้บริการ
- ด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการ
- ด้านสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก

สรุปผลการวิเคราะห์ การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการสำรวจความพึงพอใจของผู้รับบริการในเทศบาลตำบลบ้านด่าน ครั้งนี้สรุปผลได้ดังนี้ ความพึงพอใจของผู้รับบริการในเทศบาลตำบลบ้านด่านโขงเจียมโดยรวมมีระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลาง (ร้อยละ ๖๙.๘๐) โดยผู้รับบริการมีความพึงพอใจมากใน ๒ ด้าน ที่ทำการสำรวจได้แก่ กระบวนการให้บริการ (ร้อยละ ๗๒.๖๙) และสถานที่อำนวยความสะดวก (ร้อยละ ๗๒.๘๓) และมีผู้รับบริการมีความพึงพอใจปานกลางใน ๑ ด้าน ได้แก่ ด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการ (ร้อยละ ๖๒.๙๐)

(๒) ผลการวิเคราะห์ศักยภาพเพื่อประเมินสถานภาพ การพัฒนาในปัจจุบันและโอกาสการพัฒนาในอนาคตของเทศบาลตำบลบ้านด่าน

(๒.๑) ใช้หลัก SWOT ดังนี้

(๒.๑.๑) จุดแข็ง (S : Strength)

- ประชาชนมีคุณภาพ และมีส่วนร่วมในกระบวนการพัฒนาท้องถิ่นทุก ๆ ด้าน
- ชุมชนเข้มแข็งได้รับการบริการสาธารณะครบถ้วนสมบูรณ์
- มีโรงเรียนประถมศึกษาสามารถรองรับการเรียนของเด็กได้อย่างเพียงพอ
- ผู้นำชุมชนสมานสามัคคีมีความร่วมมือร่วมใจกันในการปกครองและการพัฒนา
- เทศบาลมีศักยภาพเพียงพอในการให้บริการประชาชน
- มีการประสานความร่วมมือระหว่างเทศบาลกับ เอกชน หน่วยงานราชการในพื้นที่
- การบริหารจัดการยึดหลักธรรมาภิบาล

(๒.๑.๒) จุดอ่อน (W : weak)

- เป็นชุมชนดั้งเดิมมีบ้านเรือนประชาชนปลูกสร้างหนาแน่น
- ขาดระบบการจัดการด้านผังเมือง การกำหนดเขตในการก่อสร้างอาคาร
- เป็นชุมชนกึ่งชนบท ไม่สามารถรวมกลุ่มกันเพื่อดำเนินกิจกรรมของกลุ่มได้อย่างเข้มแข็งได้
- เด็กเยาวชนบางส่วนไม่สามารถศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นได้
- ผู้ปกครองขาดความเชื่อมั่นในสถานศึกษาในพื้นที่นำลูกหลานไปศึกษาต่อในสถานศึกษานอกเขต

- บุคลากรไม่เพียงพอและได้รับมอบหมายงานมากเกินไป
- งบประมาณไม่เพียงพอต่อการพัฒนา
- ขาดจิตสำนึกในการรับผิดชอบร่วมกันในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

(๒.๑.๓) โอกาส (O : opportunity)

- นโยบายของรัฐบาล / จังหวัด ที่สนับสนุนด้านการเกษตร ด้านคุณภาพชีวิต สอดคล้องกับยุทธศาสตร์เทศบาล
- การสร้างความเข้มแข็งให้กับระบบเศรษฐกิจฐานราก ตามนโยบายของรัฐบาล
- การแก้ไขปัญหาความยากจน ปัญหายาเสพติด ตามนโยบายรัฐบาล

- พันธกิจของเทศบาลตำบลบ้านด่านโขงเจียม เอื้อต่อการพัฒนา
- (๒.๑.๔) อุปสรรค หรือ ข้อจำกัด (T : Threat)
- ปัญหาแนวเขตการปกครองระหว่างเทศบาลตำบลบ้านด่านโขงเจียม กับองค์การบริหารส่วนตำบลโขงเจียม
- กฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับและแนวทางปฏิบัติมีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา
- การจัดสรรงบประมาณและระยะเวลาการเบิกจ่ายไม่เหมาะสมและไม่เป็นไปตามแผนการดำเนินงาน
- ภาระหน้าที่เพิ่มมากขึ้น แต่บุคลากรมีน้อยและขาดความรู้ในการปฏิบัติหน้าที่งานที่ได้รับถ่ายโอน

(๒.๒) ผลสำรวจความพึงพอใจของผู้รับบริการในเทศบาล ซึ่งพบว่ายังต้องมีการพัฒนาในด้านต่าง ๆ ให้สูงขึ้น เพื่อก่อให้เกิดการบูรณาการที่เป็นองค์รวม จึงควรมุ่งเน้นให้บริการในกิจกรรม ต่าง ๆ โดยมีกรอบแผนงานที่สอดคล้องกับนโยบายและการปรับเปลี่ยนของสังคมได้อย่างเหมาะสม โดยใช้กลยุทธ์หลากหลายที่เอื้อต่อการให้บริการเพื่อความถูกต้อง รวดเร็วและประทับใจ ซึ่งแต่ละส่วนงานต้องพัฒนาในเรื่องกรอบวัตถุประสงค์ของการให้บริการให้กว้างขึ้น รวมถึงการดำเนินการให้เป็นไปในทิศทางและมาตรฐานเดียวกัน

บทที่ ๔

วิสัยทัศน์ พันธกิจ และจุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนา

๔.๑ วิสัยทัศน์ในการพัฒนาท้องถิ่น

เทศบาลตำบลบ้านด่านโขงเจียม ได้กำหนดวิสัยทัศน์ (Vision) เพื่อเป็นสภาพการณ์ในอนาคตซึ่งเป็นจุดหมายและปรารถนา คาดหวังที่จะให้เกิดขึ้นหรือบรรลุผลในอนาคตข้างหน้า เทศบาลตำบลบ้านด่านโขงเจียม เป็นเทศบาลขนาดเล็กที่มีประชากรส่วนใหญ่หนาแน่นและสงบสุข และคาดการณ์ว่าในอนาคตต้องเป็นชุมชนที่สงบสุขน่าอยู่อาศัยและมีทัศนียภาพและสิ่งแวดล้อมที่ดี จึงได้กำหนดวิสัยทัศน์คาดหวังที่จะให้เกิดขึ้นในอนาคตดังนี้

“ รมน้ำใจให้ประชา พัฒนาอย่างต่อเนื่อง เน้นเรื่องบริการ สืบสานงานประเพณี ”

๔.๒ พันธกิจ (Mission)

๑. การพัฒนาชุมชนให้น่าอยู่มีความเข้มแข็ง
๒. ส่งเสริมการเกษตรปลอดสารพิษและการประกอบอาชีพตามแนวพระราชดำริ
๓. ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพของคน พัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐให้มีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน พัฒนาแหล่งเรียนรู้ในชุมชนและสถานศึกษา
๔. จัดบริการสาธารณะโครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็น เพื่อรองรับการขยายตัวของชุมชนและเศรษฐกิจ

๔.๓ จุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนา

๑. เพื่อให้ประชาชนในชุมชนอยู่ดีมีสุข พึ่งพาตนเองได้ และมีคุณภาพชีวิตที่ดี
๒. เพื่อให้ผลผลิตด้านการเกษตรมีคุณภาพ ปลอดสารพิษ ประชาชนมีรายได้ และสามารถพึ่งตนเองได้
๓. ประชาชนมีศักยภาพ มีความรู้ มีการบริหารจัดการภาครัฐที่ดี มีการบูรณาการและการมีส่วนร่วม
๔. ประชาชนได้รับการบริการขั้นพื้นฐาน มีความสะดวก รวดเร็วเสมอภาค

๔.๓ จุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น

จุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น (Goals)	ตัวชี้วัด (Kpls)	ข้อมูลพื้นฐาน (Baseline Data)	ปี ๒๕๖๑- ๒๕๖๕	เป้าหมาย				
				ปี ๒๕๖๑	ปี ๒๕๖๒	ปี ๒๕๖๓	ปี ๒๕๖๔	ปี ๒๕๖๕
๑. เพื่อให้ประชาชนในชุมชนอยู่ดีมีสุข พึ่งพาตนเองได้ และมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น	๑. ร้อยละของครัวเรือนได้รับการ พัฒนาคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น ลดภาระ หนี้สิน	๑. ครัวเรือนได้รับการพัฒนาคุณภาพชีวิต ที่ดีขึ้น ลดภาระหนี้สินลงร้อยละ ๘๐	๘๐ %	๖๐ %	๗๐ %	๘๐ %	๙๐ %	๑๐๐ %
๒. เพื่อให้ผลผลิตด้านการเกษตรมี คุณภาพ และปลอดภัย ประชาชนมี รายได้ สามารถพึ่งตนเองได้	๑. ร้อยละของครัวเรือนที่ทำการ เกษตรปลอดภัย	๑. ครัวเรือนที่ทำการเกษตรปลอดภัย เพิ่มขึ้นร้อยละ ๕๐	๕๐ %	๓๐ %	๔๐ %	๕๐ %	๖๐ %	๗๐ %
	๒. ร้อยละของครัวเรือนมีรายได้ มากกว่ารายจ่าย	๒. ครัวเรือนมีรายได้มากกว่ารายจ่าย ร้อยละ ๖๐	๖๐ %	๔๐ %	๕๐ %	๖๐ %	๗๐ %	๘๐ %
๓. เพื่อให้ประชาชนมีศักยภาพ มีความรู้ มีการบริหารจัดการภาครัฐที่ดี มีการบูรณาการและการมีส่วนร่วม	๑. ร้อยละของประชาชนมีความรู้และ จบการศึกษาที่สูงขึ้น	๑. ประชาชนมีความรู้และจบการศึกษาที่ สูงขึ้นร้อยละ ๘๐	๘๐ %	๖๐ %	๗๐ %	๘๐ %	๙๐ %	๑๐๐ %
๔. เพื่อให้ประชาชนได้รับการบริการขั้น พื้นฐาน มีความสะดวก รวดเร็วเสมอภาค	๑. ร้อยละของระดับความพึงพอใจ ของผู้รับบริการสูงขึ้น	๑. ระดับความพึงพอใจของผู้รับบริการ สูงขึ้นร้อยละ ๘๐	๘๐ %	๖๐ %	๗๐ %	๘๐ %	๙๐ %	๑๐๐ %

ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

Strategy Map

วิสัยทัศน์

“ รมน้ำใจให้ประชา พัฒนาอย่างต่อเนื่อง เน้นเรื่องบริการ
สืบสานงานประเพณี ”

พันธกิจ

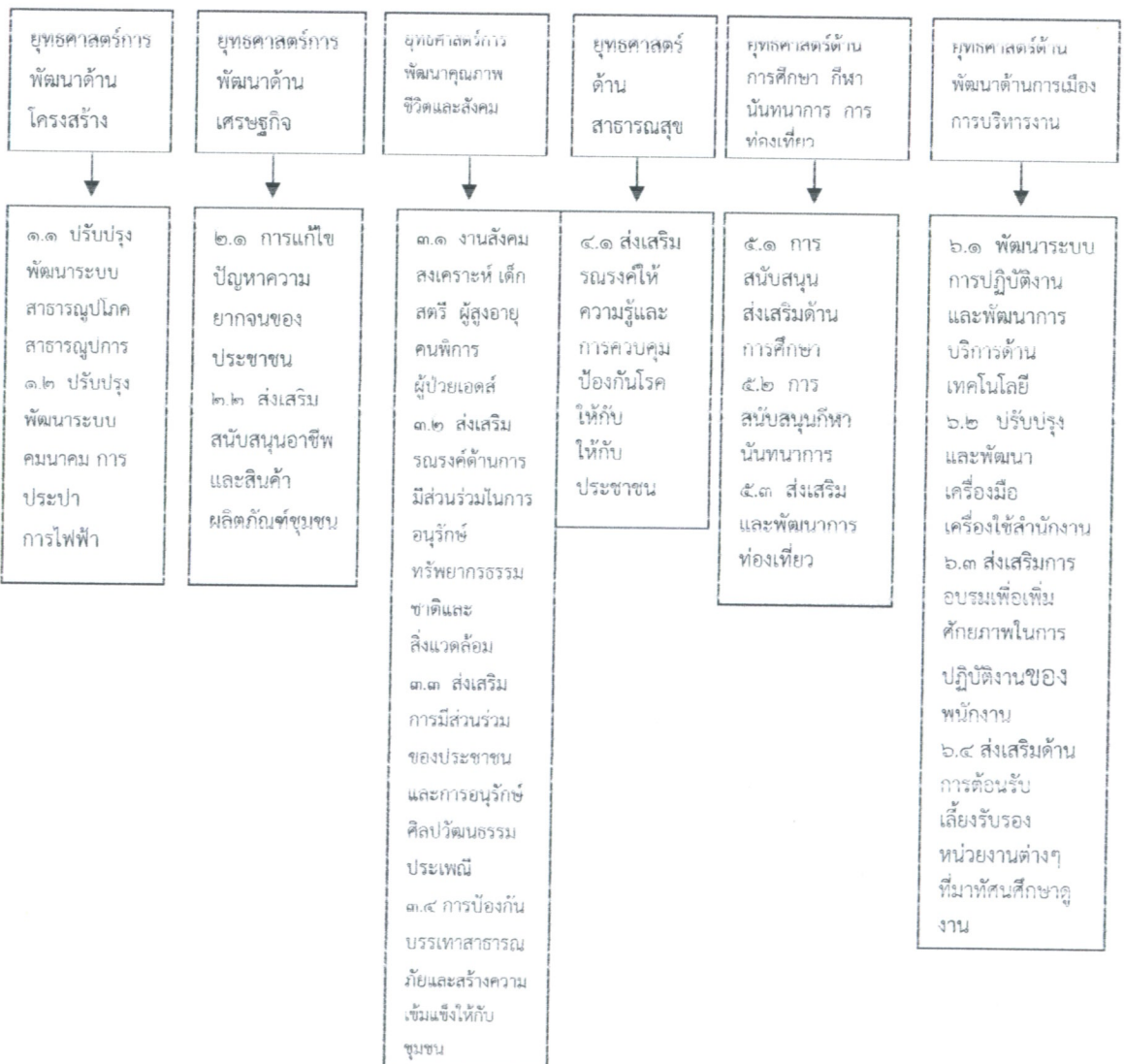
๑. การพัฒนาชุมชนให้น่าอยู่มีความเข้มแข็ง
๒. ส่งเสริมการเกษตรปลอดสารพิษและการประกอบอาชีพตามแนวพระราชดำริ
๓. ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพของคน พัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐให้มีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน พัฒนาแหล่งเรียนรู้ในชุมชนและสถานศึกษา
๔. จัดบริการสาธารณะโครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็น เพื่อรองรับการขยายตัวของชุมชนและเศรษฐกิจ

เป้าประสงค์

๑. เพื่อให้ประชาชนในชุมชนอยู่ดีมีสุข พึ่งพาตนเองได้ และมีคุณภาพชีวิตที่ดี
๒. เพื่อให้ผลผลิตด้านการเกษตรมีคุณภาพ ปศุสัตว์ปลอดพิษ ประชาชนมีรายได้ และสามารถพึ่งตนเองได้
๓. ประชาชนมีศักยภาพ มีความรู้ มีการบริหารจัดการภาครัฐที่ดี มีการบูรณาการและการมีส่วนร่วม
๔. ประชาชนได้รับการบริการขั้นพื้นฐาน มีความสะดวก รวดเร็วเสมอภาค

ยุทธศาสตร์

บทที่ ๕

ยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนาเทศบาลตำบลบ้านด่านโขงเจียม

เพื่อนำไปสู่การบรรลุวิสัยทัศน์ของเทศบาลตำบลบ้านด่านโขงเจียม ยุทธศาสตร์หลักที่จะดำเนินการให้ประสบความสำเร็จรวม ๖ ยุทธศาสตร์ และมีแนวทางการพัฒนาเทศบาลตำบลบ้านด่านโขงเจียม ๑๖ แนวทาง ซึ่งเป็นการสนับสนุนยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดให้บรรลุเป้าประสงค์ ดังนี้

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

แนวทางการพัฒนา

๑. ก่อสร้างและปรับปรุงการพัฒนาระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการ
๒. ก่อสร้างและปรับปรุงการพัฒนาระบบคมนาคม การประปา

๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านเศรษฐกิจ

แนวทางการพัฒนา

- ๒.๑ การแก้ไขปัญหาความยากจนของประชาชน
- ๒.๒ ส่งเสริมสนับสนุนอาชีพและสินค้าผลิตภัณฑ์ชุมชน

๓. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านสังคม

แนวทางการพัฒนา

- ๓.๑ งานสังคมสงเคราะห์ เด็ก สตรี ผู้สูงอายุ คนพิการ ผู้ป่วยเอดส์
- ๓.๒ ส่งเสริมรณรงค์ด้านการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- ๓.๓ ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนและการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม ประเพณี
- ๓.๔ การป้องกันบรรเทาสาธารณภัย และสร้างความเข้มแข็งให้กับชุมชน

๔. ยุทธศาสตร์ด้านสาธารณสุข

แนวทางการพัฒนา

- ๔.๑ ส่งเสริมรณรงค์ให้ความรู้และการควบคุมป้องกันโรคให้กับประชาชน

๕. ยุทธศาสตร์ด้านการศึกษา กีฬา นันทนาการ การท่องเที่ยว

แนวทางการพัฒนา

- ๕.๑ การสนับสนุนส่งเสริมด้านการศึกษา
- ๕.๒ การสนับสนุนกีฬา นันทนาการ
- ๕.๓ ส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยว

๖. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการเมืองการบริหาร

แนวทางการพัฒนา

- ๖.๑ พัฒนาระบบการปฏิบัติงาน และพัฒนาการบริการด้านเทคโนโลยี
- ๖.๒ ปรับปรุงและพัฒนาเครื่องมือ เครื่องใช้สำนักงาน
- ๖.๓ ส่งเสริมการอบรมเพื่อเพิ่มศักยภาพในการปฏิบัติงานของพนักงาน
- ๖.๔ ส่งเสริมด้านการต้อนรับ เลี้ยงรับรองหน่วยงานต่างๆ ที่มาทัศนศึกษาดูงาน

ยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนา

ยุทธศาสตร์การพัฒนา	แนวทางการพัฒนา	หน่วยงานรับผิดชอบ
๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน	๑.๑ ปรับปรุงพัฒนาระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการ ๑.๒ ปรับปรุงพัฒนาระบบคมนาคม การประปา การไฟฟ้า	กองช่าง
๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านเศรษฐกิจ	๒.๑ การแก้ไขปัญหาความยากจนของประชาชน ๒.๒ ส่งเสริมสนับสนุนอาชีพและสินค้าผลิตภัณฑ์ชุมชน	
๓. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านสังคม	๓.๑ งานสังคมสงเคราะห์ เด็ก สตรี ผู้สูงอายุ คนพิการ ผู้ป่วยเอดส์ ๓.๒ ส่งเสริมรณรงค์ด้านการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ๓.๓ ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนและการอนุรักษ์ ศิลปวัฒนธรรมประเพณี ๓.๔ การป้องกันบรรเทาสาธารณภัย และสร้างความเข้มแข็งให้กับ ชุมชน	

ยุทธศาสตร์การพัฒนา	แนวทางการพัฒนา	หน่วยงานรับผิดชอบ
๔. ยุทธศาสตร์ด้านสาธารณสุข	๔.๑ ส่งเสริมรณรงค์ให้ความรู้และการควบคุมป้องกันโรคให้กับประชาชน	
๕. ยุทธศาสตร์ด้านการศึกษา กีฬา นันทนาการ การท่องเที่ยว	๕.๑ การสนับสนุนส่งเสริมด้านการศึกษา ๕.๒ การสนับสนุนกีฬา นันทนาการ ๕.๓ ส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยว	
๖. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการเมืองการบริหาร	๖.๑ พัฒนาระบบการปฏิบัติงาน และพัฒนาการบริการด้านเทคโนโลยี ๖.๒ ปรับปรุงและพัฒนาเครื่องมือ เครื่องใช้สำนักงาน ๖.๓ ส่งเสริมการอบรมเพื่อเพิ่มศักยภาพในการปฏิบัติงานของพนักงาน ๖.๔ ส่งเสริมด้านการต้อนรับ เลี้ยงรับรองหน่วยงานต่างๆ ที่มาทัศนศึกษาดูงาน	

บทที่ ๖

การนำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาท้องถิ่นไปสู่การปฏิบัติ และติดตามประเมินผล

๖.๑ การนำแผนไปสู่การปฏิบัติ

แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาท้องถิ่น ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ และ(ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙ เป็นแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของท้องถิ่น ซึ่งจำเป็นต้องกำหนดแนวทางการพัฒนาให้แผนพัฒนาท้องถิ่นตอบสนองต่อปัญหา ความต้องการและศักยภาพของท้องถิ่น รวมทั้งสอดคล้องกับแผนพัฒนาจังหวัดอุบลราชธานีแบบบูรณาการและแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด ตลอดจนทั้งแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติและนโยบายของรัฐบาล ดังนั้นการนำแผนพัฒนาไปสู่การปฏิบัติจึงสามารถแบ่งเป็น ๔ แนวทางดังนี้

๑. เทศบาลตำบลบ้านด่านโขงเจียม ดำเนินการเองโดยการแปลงแนวทางการพัฒนาและโครงการนำไปจัดทำแผนพัฒนาเทศบาล ๓ ปี แล้วเทศบาลดำเนินการปฏิบัติเพื่อบรรลุจุดประสงค์ของแผนงานโครงการ

๒. การสนับสนุนให้หน่วยงานราชการอื่นหรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น หรือองค์กรเอกชนเป็นผู้ดำเนินงาน ในกรณีที่องค์การบริหารส่วนตำบลไม่มีความพร้อมหรือมีศักยภาพเพียงพอ และมีหน่วยงานหรือองค์กรอื่นมีศักยภาพและมีความพร้อมที่จะดำเนินงานมากกว่า

๓. การร่วมมือกับหน่วยงานหรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นหรือองค์กรเอกชนอื่นในการดำเนินงานในกรณีที่ปฏิบัติงานจะต้องเกี่ยวข้องกับหน่วยงานหรือองค์กร โดยอาจดำเนินงานในรูปแบบหุ้นส่วนสหการหรือคณะทำงานหรือคณะกรรมการ

๔. การประสานหน่วยงานหรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหรือองค์กรเอกชนอื่นเป็นผู้จัดสรรงบประมาณและการดำเนินการตามแผนงานเพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามแนวทางที่กำหนดไว้ในแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาของเทศบาลตำบลบ้านด่านโขงเจียม โดยผ่านความเห็นชอบจากผู้บริหารท้องถิ่นและคณะกรรมการพัฒนา คณะกรรมการประสานการพัฒนา

หน่วยงานดำเนินการตามแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา

กำหนดหน่วยงานผู้รับผิดชอบในการดำเนินการตามแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาโดยการกำกับดูแลของ ปลัดเทศบาลและผู้บริหารดังนี้

(๑) สำนักปลัดเทศบาล

(๒) กองคลัง

(๓) กองการศึกษา

(๔) กองสวัสดิการสังคม

(๕) กองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม

(๖) กองช่าง

๖.๒ การติดตามประเมินผล

ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ หมวด ๖ ข้อ ๒๘ กำหนดให้ผู้บริหารท้องถิ่นแต่งตั้งคณะกรรมการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่น ประกอบด้วย

(๑) สมาชิกสภาท้องถิ่นที่สภาท้องถิ่นคัดเลือก	จำนวน ๓ คน
(๒) ผู้แทนประชาคมท้องถิ่นที่ประชาคมท้องถิ่นคัดเลือก	จำนวน ๒ คน
(๓) ผู้แทนหน่วยงานที่เกี่ยวข้องที่ผู้บริหารท้องถิ่นคัดเลือก	จำนวน ๒ คน
(๔) หัวหน้าส่วนการบริหารที่คัดเลือกกันเอง	จำนวน ๒ คน
(๕) ผู้ทรงคุณวุฒิที่ผู้บริหารท้องถิ่นคัดเลือก	จำนวน ๒ คน

ให้คณะกรรมการหนึ่งคนทำหน้าที่ประธานคณะกรรมการ และกรรมการอีกหนึ่งคนทำหน้าที่

เลขานุการของคณะกรรมการ

คณะกรรมการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่น มีอำนาจหน้าที่ดังนี้

- (๑) กำหนดแนวทางวิธีการในการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนา
 - (๒) ดำเนินการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนา
 - (๓) รายงานผลและเสนอความเห็น ซึ่งได้จากการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาต่อผู้บริหารท้องถิ่น เพื่อให้ผู้บริหารท้องถิ่นเสนอต่อสภาท้องถิ่น คณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่นและประกาศผลการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาให้ประชาชนในท้องถิ่นทราบโดยทั่วกัน อย่างน้อยปีละหนึ่งครั้งภายในเดือนธันวาคมของทุกปี ทั้งนี้ให้ติดประกาศโดยเปิดเผยไม่น้อยกว่าสามสิบวัน
- (๔) แต่งตั้งคณะอนุกรรมการหรือคณะทำงาน เพื่อช่วยปฏิบัติงานตามที่เห็นสมควร